

عالجه ضيق النفس محتره هر کس را بورد باشد بول شتر را
 هفت روز بخورد با بقله سکن بود و شفای بدخبر است
 در طبل نال و فزع سلا تنگی در کتاب معارف الا
 خلاص آورده بجهت در دل نبوی بخوراند نافع باشد
 فَاذْ قُرْآنَ الْفَرَّانِ فاستعمل بالله من الشيطان
 التی جم و هم معونه نیت را بنویس نوع دیگر است خواند بخورد
 نوشته بر کبریا آتوه جملله الی جم الی جم مرثی الا تنوع
 فلو لیس ناصی الملباس بر در دهم سحر بسلامه موهوم
 ریزند چمدن مامران بنای عراق کفی دریا
 خبر است

بسیار جا که سوی ندانسته باشد کینه را در فنی ن سرخ کند منقشه
همان جگی ببالند سوی آورد از برای خون اسفند بید که فیل و اسک
را گوید و قدر در شج سپاه داخل کوه گوید از هر سر کز را نده هر جراحته
خون سپ رانده باشد قدر سپ باشد خون قطع کند جهت اشتعال

پایه سپاه پدید غرور خراسانی رت روند حب سلاطه
ال ال ال ال

اینها را گوید از هر سر کز را نده که باید پوست حب سلاطین را در کمر فته
کامل گوید در دغ بیاید قدر بی در میان حب سلاطین گوید ۱۰ اهر با
به دنگ سپاه سقو مثل فیل صفت خور که سیرم سرد

شش کوب را با لبر کوفند بمزدج که در کوش بریزند کمر این به
جست قزق کس داشته باشد و صدای آگس کمر فته باشد علاج انبت

این اهر را گوید قهر قمره شغال در فنی ن کوه بکند شخرف
عاقرق ۴ کفر ریا کات کوه رلوند جهت کج خور که معده
ال ال ال ال

در آنکه جماع میکند بخورد منصف از طعم سیریز کند کوفت کوفته بخورد
قدر سیریز سبزه و تخم کرم در نان و آب کم بخورد و بزرگ بخورد
بهر علت پاک شود و زود و صاف شود با کاشنه آهنه حیف و بول
را نهند و مجزای حیف شده را پاک کنند و عسل و سرکه و کهن
را در آن کنند با سیریز باغی بدن با بد بپزدی همه را را جوش بده
شیرین کنند و بعد قدری با سیریز کشته این هم کشته را امن و جوش
جوش بده تقویم آید صبر است خنک هم عدد صبح هم عدد شام بخورد
مانند محراب است این سیریز بدن و در پشت سیریز از سوله
کل سارر تلخ را بخورد اگر کرده باشد جای اسهال هم بخورد این برای
در روده و در دل و سوراخ و باهر را نافع است اول قدری اشک در بخورد
و نفع کند و بعد این اجزای حیف خنک صبح شام هم عدد سیریز با جوش هر روز

جوش آهنگ کنه کنه رب سوز صن لب غنیل آبه

بروغ دار جیت و بزم عمر با بر سر کنه به آب سرد غسل کنه

یا که از بهر تپیدن دل و درد و بخت دل خون را ساق کند دل قلب

نوه دهد است مشگل به اصطلاح و بر این آویند افرینایا و لیلایا قبله گرفته

هر روز آیه جوش بنده بکبر در سر دعوی و بعد محبت که در دفع یا نذر فطره به

همان آب رتبه بنویسد و هر گشت از شر شیاتین سپهر نیز کند نافه

بجبه در دکنه سینه زنجیر به امثال آنها که مکر مزاج که سفوف کامل غده

درم صبح میل کند مجرب و از سوره است هر که انجیر صبح با قدر

انبیون نینا دل کند در تسکین بدن عدل ندارد و مفتح سارده و مقوت حکم

درم طریال و بواسیر و عسر لول و بهزال کرده و خفقان و ربو و سعال و

سحقه کفتر نخ به ردکنه قصیه ربه و با کمر دکان خوردن چته امان از ضرر

مسموم قناله و ببادام و پسته مصلح بدنهای ضعیف و زیاده کند عقول و جوش

ریاح است برافوت باد مایوسین نخوه خا سر در آب خسانیده

لقدر سبت چهار ساعت و آب مستقوع اورا با اندک غسل بنوشند بعد از آن

و کباب حکم خرد که اولدغ گویند ناست خوردن جهت دفع صرع و آتش مبدن است

سوختره او بر از سرودع نهایت مفید است و بار و غز زیتون و لادن جهت دفع خائز سر و آب بشوده سر کلین و راش مبدن مضنت رگب نشانه

دختر جنات و حکم نیدن آب او بر بنیز بر قطع رعا فوضون

عکس کهر با	سفر دسی	سوطه	حسن لب	عکس البطم
۳۱۰	۳۱۰	۳۱۰	۳۲۵	۵۰

به لاش کعبه تصدیه زعفران روغ کبجد کافور همه اجز را سمع

بلغ کوه درشته سهاره هر منوه هم عدد دیک بر آب بنفشه را در جوف دیک
ربان آب کبراشه بنحو طکه آب چهار انگشت از لشرشته بالا باشد و سرب
ملقه کوه بر کهر دناشه بندد تا در جوشها حرکت نکند سه روز استنش کند

در شب آتش را در زیر و بالای دیک نهند چلو پوشتا کنند هر گاه
کم باشد از دیک دیگر آب بکرم دارد و بر سر وی ریزد بعد از سه
روز حل گردد پس روده کوفته را خوب بشوید سر روده را کمره زنند
بعد از حل شدن شیشه را از آب بر آورده و سر او را کثورت بر
روده ریزد تا بر کمره دد و سر دیگر او را نیز محکم کمره زنند و بعد و بقدر
دانه دانه روده را به خیمه بندد تا دانه دانه بسته شود و بعد از روده
بیرون کنند با منقب سوراخ نمایند با روغن مالیده در میان پوست بمالند در
میش آفت بسکندارند بقدر هر ساعت و یک ~~بکمره~~ بکمره پاک غصه
بر رشته بکشند محرم است که سر بار زرد که کمره کونیه جهت تصفیه خلوت
و تنقیه ریه و منع نوازل و سر نه و ضعف معده و جگر و بد مزاج و اشتقاق
و ضعف باه بعد از کسرت زرد کمره ریزه ریزه کمره بجوشانند
تا مهر شام شود و غسل اضافی غصه بجوشانند تا آب زرد کمره جوشیده بقوام
رنگد پس باز او را صدف ادا و این ادویه را کوبیده و مزج کنند عود کمره

عود قماری نه نفل دار جنس ملک جوز بود از باده کبابه کله نمل
 سر بر جوز اهنه تقویه و باه و تحفیف رطوبات معده و تقویت جگر فایز
 کمر دکان تازه از پوست صندل صندل و مغز او را با عسل چهره رفته جوش داده
 بکند از سرد و بعد از سه روز سه حفظ کند هر گاه رطوبت جوز در عسل سرازیر
 گشته باشد با عسل تازه بجوشانند و بعد صبح و شب در سینه بپاشند اهنه کهنکی و در دگر
 و در دکانی تنعم کمر تنعم ششم پوست خیار سوری و نه بن من و الون
 بکند بکر کوبیده و پخته در عسل سرشته صبح و شب در سینه بپاشند و بخور و قلع
 تازه کند هر روز نه بول کثیر بپاشد و هر گاه که از کوه طریق مرید بپاشد و نه بن
 چون کدوم را کف دمان شتر مست بالعرق او تر کند از خوردن او ظهور
 بهوش میگیرد و چون دبق را با عسل و کمرش بطنج بیخ زده مانند
 سیمان بر آشی و غیر آن کند از سینه ظهور بکند بر آن نشیند بار سینه بکند
 اگر دل که در خشکی ندهد سحر غنچه زن بیاض مد و بکر بار آب ستن
 نه سحر اگر حیرت کوشش آب را به خواست فایز آب ستن نشود

در بیان حکم از کوه مرید و نه بن و کوه طریق مرید و نه بن

خواص کبر به ورده او بکره و غسل محلل ریح و تریاق مسموم و
در سرة سودا جهت فایده و اسراض بارده دماغ و مغصه فایده است
و بطبیوس حکم گوید چون پنج و بکره او را نرم گویند باشد با مثل
اوروغ بکشد و با وزن هر نیم آب بجوش نهد تا آب تمام و روغ بنصف
رسد پس او را بر سر و ریش ضحاک کند غلیظ مویر سیاه کند و هرگز سفید نرود
و محبر دانسته اند خاصیت علف کجین طبع بکره او با کنجین جهت
در سبز و در دپهلوی و در رکبه و مکنی او در حال اش بدن او با نهم
که فسی و کبر گویند سهیلج باه و ضحاک او با غسل بقصیت کنج ران محرم
با ه است هر که بکره را بخته و بخورد آذانه را بکشد بد و سر فزاید
فع کند هر که آب بکره را با انگبین بخورد شهوة و قوت را بفرزاید اگر کرم
کمر را با پنج درم بگویند و بخورند در یک مسانه را بر طرف کند اگر سفید طبع را
در دست حمله نهد در ساعت بار نهد اگر پوست سر را سوخته و بارغ
نیتون بجای بماند مویر نر آید در حال موریر و باند ضحاک و لیس و قوت

جکتهان

تالیف

تا لیدن ککری و قویا که در او کوبیده حبل در آب است بنده باشد در روز شنبه
 کنند اگر کسی را سردی باشد روغن کمرکان را با عسل بخورد نافه است و
 بلغم را دفع و قلع ماده کله روغن کرده کان چنان است با بد قدری مغز
 کرده کان را خوب کوبیده به برف میس ریزد در بالای آتش سلایم
 کمرشته بدست مالیش دهند هر وقت بسیار گرم شده قدری دوشاب
 ریزد تا خوب رنگش سرخ شود و بعد فشرده روغن انس اخراج شود
 بعد از آن مغز را همه سلایم را در بالای آتش هم مالیش دهند و دوشاب
 ریزد بفرز اله سه دفعه جانت کنند تا سر روغن کرده کان اخراج
 شود با رفت در سگ کوبیده بر تنه ارقی اسیر در ریزند در هر جای که بگرای
 گم به به به خواه تا ز با خواست زنده بکشند بجز از ندرتی آورد نافه و نافه
 است بر او امر هر نور رله باشد خصوصاً بواسطه نور بار
 نافه است قدر زایل کوبیده کمر فیه در میان ضرعی آتش کمر رنده
 آن زایل را در دهان آتش بسوزانند صاحب مرض مقصد خود

بر سر آن ظرف کمر زنند تا محو دشنام به هر موضع نشانی نشاید و بعد

یک روز تمام چنان کنند و بعد از آن با پنهان کنند اسلحه در دفع در

مابین سه روز فاصله و بعد بقدرت سنان خداوند عالم را عمارت کنند

محرر و نامشکست اسرار صلح و صلح کل سنجید و بیکفاله بمناسبت خود آموخته

حلولی سخته بخور دهند و هر گشت پیراکی می را گویند به معنی مهر و

خته بر تنه ای بن بخور دهند تا جمع است و اگر کسی را اسرار عساری

اودر کند اگر دست کسی را در کند دست سراسر می را گویند به نبرد خود

و کمر بانی در در کندی سراسر می را گویند به نبرد و هر جا که در در کندی از اعدا

سراسر می را به نبرد خود و هر گشت سراسر می را گویند به نبرد و هر

و کمر بانی در در کندی سراسر می را گویند به نبرد و هر گشت سراسر می را گویند به نبرد

و کمر بانی در در کندی سراسر می را گویند به نبرد و هر گشت سراسر می را گویند به نبرد

بهاره چنگ و سر ریت چه سر
الکتر صراح کنه کنه و پورینه

بابهم مزوج کوه در هر هم ساعت از سر الی پایماند محکم سلاویه دینند
آب غمورا نباط مزوج کوه ببق شوق چای مهر دم

۱۲ کلبور سیریند دافع و نا فاع است و ... از سر ادرار خیالات و
سده و سرس هر نور خیر است و نه باقی هر روز حج و ق شوق و ی فخر و تبیین
خفتن بهم چنان خجور ز فاع است قنای ما ز طر کشته سه بولدوز

باب کو کرد فرس نشا دور ما هر الحق سلاویه نمایه و بعد در
صرف چانی با تر آب حمر کوه و بعد در میان کشته سوزد و سرتیه را محکم نمایه به
نهر خری پوزه بغیر قو و شیرین سوزد و سر هر روز را هم محکم کند در میان زبر
فرس به هم تمبش کنز است و هر طرف ز بیل آتش زنده بعد از سرد کردن
بیرون آید و سحاف سلاویه کند هم با تر آب خمر کوه در میان کشته سوزد و سرتیه را محکم نمایه به

نه بیل فرس به تمس کز نشسته و ساز به تمام میوزد و دور لرزیدن هر روز
 کند هم سحر و سلا به کند و بابتی از آب خمر که در میان نیکه نشسته را سوزان
 خروپزه نیرین تمس کز نشسته روغ شود هر روز در میان نیکه نشسته را سوزان
 صد سلا در باب برای قطع و دفع سوزش و ریش جگر و اجوش نیده و جوش نام
 میل کند مغز با دم را بعد از معشر کردن گوشت در میان دست با آب سوزان
 و بعد فشرده هر روز قدر میل و چکاند و این نخله را حبس خسته نام هر روز

بخورد و در سق باید وسطی حله آب کباب به صمغ عربی
 ۳۴ ۳۵ ۳۶
 ۱۰۰ باب نشادر با نند کبوس و پاویزن محکم سلا به نموده پس با
 پیله کوفته روغن شمیر با کار در آتش و بعد از اجزای مزکور را با آب جامود
 نموده بر دوشی بریزند و ۴۴ رفته بماند پس نشسته خطی خوب بپزد و میوه
 اگر زن فرزند خفا کند این را نوشته و در صوم کبر و در آب اندازد و آب را بخورد
 و بعد از آن با خود دارد دعا را پسیم الله اعلم الخیر الخیر جم هو هو هو ابل

شدی اھتاً شراھباً باھو سراًھو اسماً و ہجیر ایل مہکا بیل واسر ایل
 معہ و سراًھب رالفیم آوردہ کہ ہر کہ ایہ اندہ فالتا مرات عمران
 رَبِّ اِیَّیْكَ نَزَّ رُؤُوسُ نَا فِی بَطْنِ مِحْرَاءٍ فَتَقَبَّلْ مِنِّیْ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ
 فَالْتَبَسَ رَبِّ اِیَّیْ وَضَعَهَا اُنْثٰی وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَبَسَ الْلَنَ كُرْ
 كَالْاُنْثٰی وَ اِلٰی سَمِیَّتِہَا مَرْیَمَ وَ اِلٰی اَعْبَدُهَا یٰكُ وَ رُؤُوسُہَا مِنْ الشَّیْطَانِ
 اَنْی جَمِیْعَ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّ نَا بِقَبُولِ حَسَنٍ وَّ اَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَّ كَفَّلَهَا زَكَرِیَّا
 كُلَّمَا رَحَلَ عَلَیْہَا ذَكَرَیَّا الْمَحْرَبَ وَ حَبَدَ عِنْدَہَا رُؤُوسًا قَالَا لَیْمَ لَیْمَ لَیْمَ
 لَیْمَ هٰذَا الَّذِیْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَرْزُقُ مَنْ یَّشَاءُ وَ یَغْفِرُ
 حِسَابِ رَاٰ سُوْرَۃَ اٰلِ عِمْرَانَ بِرُؤُوسِہَا نُوْسِیْلَ بِالْکَلَابِ وَ زَعْفَرَانَ وَ بَرْکَمَ
 حَاسِلَ مَزْدَرَ قَا زَمَانَ وَ لَدَتْ اَزْ جَمِیْعِ اَنْفُسِ عَاہَاتٍ وَ اَمْرَ اَقْرَکَ حَامِلَانَ رَا حِیْنَ
 شَدَّ وَاَزْ سَقُوْطَ حَبِیْلِ اٰیْمَنِ بَاشَدَ اَنْتَ چُونِ حَمَلِ چَمَلِ رُوْزِ کَبَہَ بَاشَدَ اِنْ
 شَکَرُ نُوْسِیْلَ وَ بَا زَعْفَرَانَ بَاشَدَ رَا رَدَّ اَزْ سَقُوْطَ حَمَلِ اٰیْمَنِ بَاشَدَ لَدِیْجَرِ الْمَدِیْنَةِ
 اَوْرَدَہَ کہ اَنْ کَزْدَمَرَادِ سَاعَتِ طَلَعِ عَقْرِیْ یَا قَمَرِ دَرِ عَقْرِیْ کِیْرِ دِیْمَا زِ رَا اَزْ رَدِّ لُجْرِ
 سِتْ مَہَاہَ مَہَاہَ مَہَاہَ مَہَاہَ مَہَاہَ مَہَاہَ اھتاً اھتاً اھتاً
 اھتاً اھتاً اھتاً اھتاً اھتاً اھتاً اھتاً اھتاً اھتاً

برادر دفع بسند و فتح الرجال باید قل اعوذ برب الناس را نوشته بران راسته
 بندد و قل اعوذ برب الفلق را نوشته بران چپ بندد و قل یا ایها
 الکافرون و قل هو الله احد را نوشته بر مهره پشت بندد که ده
 که در حرکت است بابت شجره آل محمد ص سوال کرد عرف کریم رسول الله در کار
 مانده می شود میدانم بچه نور کنم فرمود بخدای خود مشورت کن عرف کریم فدایت
 شوم چه نور فرمود هر قطعه کاغذ بگیر بگیر الا و بگیر نغم بنویس بگل گرفته و بعد
 هر رکعت نماز بکار و بعد هر نور بندفته کل را بر زبیر دامن بگیر این دعا را بخوان
 ن دست را برده بگیر بر دار مهر چه باشد عمل کن دعا ایمنت اللهم انسأ و
 ردت فی امری هلاک و انت خیر منسأ و یر و منسأ یر فاشتر علی مئتا
 فیهِ صلاح و حسن خیر و عافیه

باب برادر دندان و القحط و جراحی و دندان باید انحراف
بر تهر شریک و خسته بیالای دندان کز لثه بخوابد و نه نافع است
از برای درد دندان کوشش را باز رو حربه کوبیده و بعد در شهر روغ زرد
نودانه بیالای دندان کز لثه نافع و محرم است القحط روغ کاهند و روغ
محکم محرم است باب القحط یک حضوران است پیرین بخوراد محرم است

با سبزه از قطع اسهال هر که را یکم سرود و هفت عدد کمره که آن سرین کند هر عدد را بزرده

بشماره پنجم سرخ بر بان کزده بخورند نافه که است برای الفنی و بواسه جراثیم

اگر بوی کزده پخته به چوب لوز خوش بشوید و به کل خنک را جوش بدهد به بش و نش

و قدر است در ریخته مجسم سازند قدر بریت دور کوپیده به سرین لای عم فرسایند

بالای صراحت کز است که در فو الفنی را بگذر هر قدر سرخ خون جرح است بدهد

اضرای کز نافه است باب برارث و نشسته است بر چهار پاشی سرین

اگر لای بود به پنا خون بزرگ شود به فو الفنی را خالصه غفل

اگر سر جسم است پرده بپاید نش در را کوسید سه روز با پر مرغ باشد

قطع ماده سر لندع باب مسجون سینه اندام و قوت باه سپار محرم است از همه

آب سبزه سفید یک حبه و به بر او غسل جوش بدهد بگذرد به زین بعد از آن

عود پندری سنبل فلفل دار فلفل دار جبین زعفران فلفل

۳ درم ۳ درم ۳ درم ۳ درم ۳ درم ۳ درم ۳ درم ۳ درم

جوز بویا خوش باده کمره با بکده یک مخلوط سازد در حق و چینه کمره بعد از

۳ درم دانه بکده پیفته سه درم در یکبار بخورد

کفر با بر آتاسم از جود و صافیه قدر است بر کبوتر سر غنیمت با تاسی بخورد که در دونه و فو الفنی

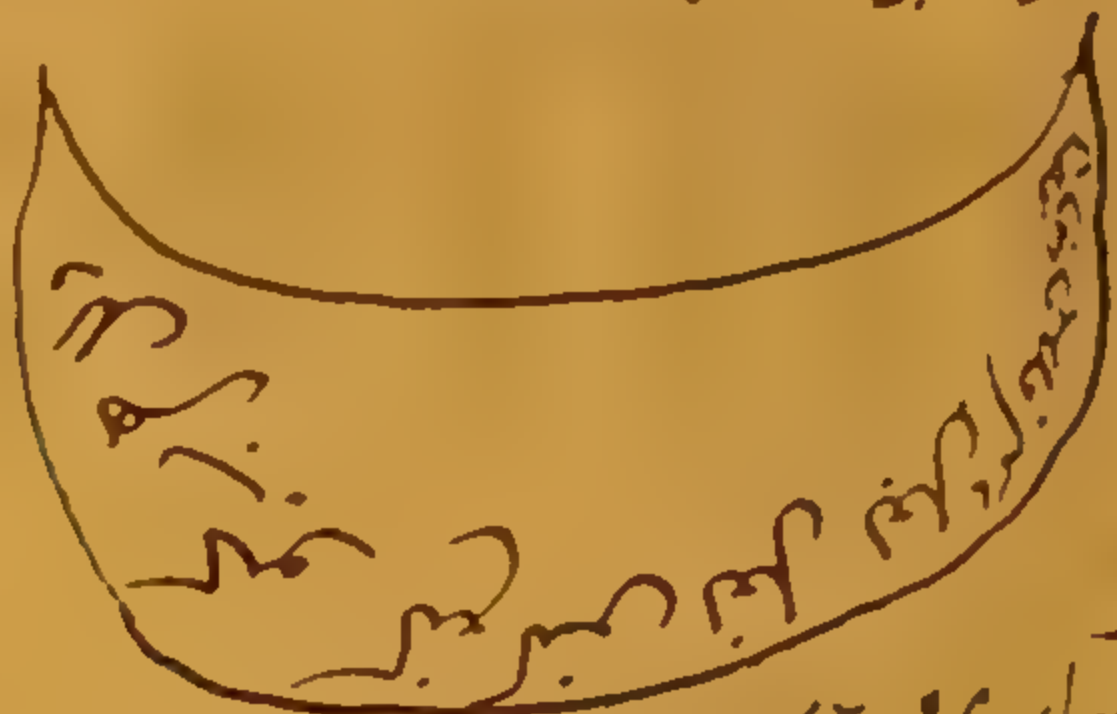
باب برای محبت و زیان بند این دعا نوشته یا خود دارند نه دوست
و دشمن با و قار باشد زبان هرست هم دشمن رسیده باشد از حجر باریک
حسب الله الرحمن الرحیم وَالْقَبْتِ عَلَيْكَ حَبْلُ مَسْنِيَّ
لَا تَصْنَعْ عَلَيَّ عَيْنِي اخْتَدِ فَتَقُولُ هَلْ اَدْلُكُمْ عَلَيَّ اَمِنْ بِكَفَلَا
فَرَجَعْنَاكَ اِلَى اَمْلِكَ كَيْ تَقْرَعَ عَيْنُهَا وَلَا تَخْرُجَنَّ وَ قَتَلْتَ لَفْسًا
فَلَجَبْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَنَّاكَ وَ قَتُّوْنَا دِيَارَنَا لِلنَّاسِ
حَبِيبُ الشَّيْءِ مِنْ النِّسَاءِ وَ الْبَيِّنِ وَالْقِنَا طاهر المصطفى
من ذهب و الفضة و الحديد

باب ستر بر معالجه قانع و آن علتی است که دست و پا میکنند و بحسب
میکرد انداختن بحسبکی صاحب آن نفوذ چدن مبدی که اعطای ادرنیت
این آیت را بنویسد و با خود دارد و بخواند **بسم الله و ما یس**
وَنَنْشِئُ وَعِنْدَهُ اَمُّ الْكِتَابِ اَحْمَدُ لِيْلَهُ قَاطِرُ السَّمَوَاتِ
وَالْاَرْضِ رَاضٍ جَاعِلُ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا اُولٰٓئِهِ مَشْنٰی
و شلالت و در یاع بسم فلان بن فلان انبیا از حضرت کام
حضره در عهد مرصیت که بجهت قانع و نفوذ و قوی و بارها
بنویسد با خود دارد **بسم الله بوحیه الله العزیز و البکر الیه الی**
اَنْتَ اَمُّ وَّلَقَدْ رَیْتِیْ اَلَا مَسْتَعِدٌّ مِنْهَا شَیْءٌ مِنْ شَیْءٍ
اَشْفَیْ لِهٰذَا اَوْ جَمْعٌ وَ مِنْ شَرِّ مَا فِیْهِ وَاَحَدٌ رَمَنَهُ رَجَا
ی و بشوید و با خود دارد و با شانه کوفته آن نوشته شود و با شانه کوفته
نافع است بابت

باب سزایش نشیند اسب و یا جوان دیگر بر چاه گشتن مژگن عتق کل
 در همان ساعت کشته شود و محراب از موی که با آن سر را خربش
 بدن بعضی قوتور گوگرد بارود هر هر را کوبیده پس روغن زیترا
 بمجوشانیده سر را شسته سر را باین کز را در اهرام را بنور آورده با چوب
 انقدر در اسلام زند تمام مزوج باشد و بعد بدن را بشوید و بعد اهرام را
 مالیده هر روز بجا ند قلعه داده سر کند با سهر کسی را خایه ای
 ۴ مایه شوق را نکوبد و سر را با زهره کله و مخلوط کند با بخار بکشد
 در هر سه دفعه بل کلیه به بود و با آن سر را بر سر حاکمیت لادن
 خایه و غیره را نکند قدر در این در میان دست مال و غیره کز بستر
 عقد نمایند و بعد به تهر است جوشانیده بخورده شود و بعد به تهر بکشد
 رند قدر در سر دسوق سیمایند و یا نمایند به جراحت خایه و غیره
 لک با کله و نند نه یک است و زنجار بکشد بر سر رافع و نافع

در آنجا که در میان روح و جسم
 در آنجا که در میان روح و جسم

باب سابع من در روز محشر بعد از ظهر این کلمات را بر روی نعل
بلاس و رافع بکنند آن روز را روزه دارند و قوت کندن جامه پاک بپوشیده در
رخانه خلوت نشسته هر رکعت نماز حجت که وارد بخیر شد ستر از سفره استخوانی
بخور کنند و نعل را در آتش سرخ کند آبه میجوئند هم کعبه را استنای حبار را به حساب میداد
طالب و مطلوب بخوانند و فرستاده و صله مفودک و الله اعلم کلمات این گفت

باب برار علت سودا سنی یکی بناط عراق
۱۵

بالحکم منزه و سبح که در هر صبح یکصد سوره بخواند و در هر شب یکصد
سوره بخواند و بعد از آن کل سجده را با من خود میخواند و گوید اطمینان تمام

باب جهته بریدن چله زنانش ابریشم لای را اخر کند و سوره الم نشرح کند
 بخواند سهر کاف که رسیده عقد کند و بگوید بحرمیت این کافها به چله
 فلان این فلان نه کاف است نه عقد بکنند پس زن آن ابریشم را در جام
 اندازد و بعد از آن غسل کند و بعد پاک شدن از مدت و خشت آن آب را
 از سرتاپا رخنه بریزد و بعد از آن ابریشم را در گردن خود بندد و این دعا
 بخواند در نزد دهنه نگاه دارد مدت چله فلان بن فلان را با حاصل کند
 ی من جمیع بنی آدم و بنات حوا علی امرء ابیفر و عرب و علیهم و انا
 بحکم و ذکر و کبیر و صغیر بحق ختم الله علی قلوبهم و علی سمعهم
 و علی ابصارهم غشاوة و لهم عذاب الیم و بحق جمیع و بحق
 لیسن و بحق انا من الله و بحق نزل عقدت چله فلان بن فلان
 من جمیع بنی آدم و بنات حوا باذن الله تعالی لا حول و لا
 قوۃ الا بالله العلی العظیم تمام شد چله در جبهه و بوی کافها و کافها

باب اگر خواهر کسی را مریع بگوید گفت دانه جوید و این منظره بخورند و برهنه بمانند
بخورد و اولاق دهد پیش از دارن یا لدن اولاق را بر دارد و بعد جوید و بخورد در
بعد از آن اولاق را پالان کند و بگوید فلان را پالان کردم و تنگ اولاق را
سبزه بگوید تنگ فلان را کشیدم واق رکند و بگوید فلان را فسا کردم
و سوار شود بگوید سوارند منظر این است امریت رفتن گریه
حما بری گت قاتوی اخو خیر و احاطت بری رفتن بدین بسا اند
طبقی لبه کفتم محرم سبیل کفتم لبه فالفقت دومی بندی کن
وادی لدر کوش به بیان داری صهره شفی داری عرش کن فرش کن خوش
افشارش عبالنش کن دش بکیر گوی سن بچاره روانش کن بار
عقد اللت ان سیر بر دانه کندم هر یک الم شرح ته بار بخاند و بر او ده و
بگوید بسم نه بات فلان بن فلان را به حق آیتهای قرآن بسم نام
نکستیم کسی نکست بدینده کندم امر غر دیندت بخورد و محراب است
نسخه مرکب

حسب حسن • بابكنا لوش

ابن اسمر بنوبد بر خن کوردک که کمر از ده ساله باشد تبار
 ابن عزیمت بخواند عزیمت علیکم یا معشر الحین
 بحق هلک الایات الشریفیه و بحق قل او
 حی الی الله یشامع لفر من الحین ان
 فی دلائل ششمار علیقا طلیقا عند
 الله مشرور و مشرور و ما اجیب یا آخر
 اجیب یا البین اجیب آبا ولی کلار کلار
 بحق مقبون الحسین حاضر شو حاضر شو
 حاضر شو الساعة الساعة بحق

تَوَارِثُ مُوسَى وَآخِیْلَ عِیْسَى وَزَیْنُ الدَّوْ
 دِ وَیَحْیٰ قُرْطَانِ مَحَلِّ الْمَظْطَفِ ^{دَرْ قَافِ} ۳۴ بعد از
 مغل پرسد که آمد بانه وقتیکه آمد بگوید که پادشاه خفته است با تخت
 بیاورید بعد بگوید که قاضی هم بیاورید بعد از آن بگوید بپادشاه
 سر بیاورید پادشاه باقی امر بخورد بعد گوید که چهار کتاب
 قسم داده بگوید که هر چه برسم راست گوید چون قسم خوردند
 بپرسید که در اینجا جز اینست بانه خبر دهد و چه چیز است بیرون
 آوردند و چند زرع رسوخ کردند چون از سر مر لغن بعد بپرسیدند
 که دشمنان مر لغن بیاورید و قتیکه آمدند به آنها نظر کنند که
 کدام طرفش خروج است بعد گوید که من حراست نگارم بهر گنج
 نگاهان این مر لغن داشت بیاورید بعد چهار کتاب قسم بدهد

العبد كونه كذا كذا وآب منم بما ورد وكل كذا به حراحت اجنه با باله
 چون ماله نه مرضع بگوید و باید که آینه سخن را نوشته بر باد و رود
 نه بد که نه نرسد آیه نیست لیم نه الی الخ لیم ان ربکم الله الذی خلق
 السموات والارض فی سینه ابام ثم استنوی علی العرش
 یقنی اللیل الذی اربط لیه حبشاً والسمس والفمر والحوم مسخرات
 باسمه الاله الخلق والامر تبارک الله رب العالمین
 لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم البت بر احوال من
 بهت مرتبه بخوند و خرد و هر چه سوال کند جواب بگویند بکنار سر بایست
 نبوه شریک بن رب انب کرم الا اعظم ام هلیسا اهلیسا ام
 همو هل حائل همو شاولینا نیا کر و شاولینا همو
 جملاً الونت وکوشت اور همونی شفا فی زعمی و زعمی
 بر مانی سنی مانی کلاهی تمام ندر بر سلام فتم بر ما

همو شاول

باب روایت نکات اعمه و مهم هر کس جان بدشوارید باید که
فرج را چند بار بالا و سر او بخواند و بنویسد در زیر سر مختصر نهاده
بآیات نجو تسلیم کند کلمات فرج اینست ^{ان} لا اله الا الله العلی
العظیم لا اله الا الله الحلیم الکریم سبحان الله رب السموات
والبیوت ورب الارضین سُبْحَ وَصَ مَا فِیْهِنَّ وَ مَا بَیْنَهُنَّ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ وَ صَلَّی اللهُ عَلَی الْاُمَمِ سَلَامٍ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِیْنَ **باب** اگر خرابی که در خانه کبک نباشد باید زیر نگاشته
را حوشت بزرگ تیریه او را سر خانه باشد کبک قطع شود این بر تو کلام
بجو سبی مالد در اندرون خانه در یکجا نصب کن هر قدر کبک
در آن خانه بود با کد تمام بر آن جو بجمع شوند کبک بخانه
ندانند دفع و نافع و مخرج و مخرج و آن معده است

بسی اگر کسی خواهد در غنای موم را خراج کند بدو موم را بنهر اندازد

آفتاب به توجیه برسد هر قدر که خواهد برسد برسد بر سر آفتاب به نیت از

نیک صفتی که در دل لوله آفتاب به رخ می گذارد متغیری نیامد

بعد آفتاب به بر سر آتشش که از آتش هوش بندگی آفتاب در جو

ش نیده موم تمام سوخته اما به پیش نیت یک و صرف یک برسد هر قدر

روغن دارد از لوله نیت بآن صرف رخینه سوخته هر وقت روغن از

لوله نیت نیامده آن وقت بداند که موم تمام سوخته است برآورد

شسته هر نو و با در بدن و اندکی آن لبه بچکد قدری از آن

روغن آن به دفع و دفع هر چه از موم گشته باشد

بسیجی محراب و از موم است قدری مریخ بوضوح ز جوش پخته چای بنفشه بخورد

باب روغن جوه بدین قرار است هم مسقل جوه را بریزد
 بنهر مسقل دارا شکنه قدر آب دهن بر بالای او ریخته و بعد
 بر دسته هم بکوبد آن قدر بمالد تا بیکدیگر منفرج شوند و بر
 تنهر روغن کمره بکوبد ریخته بالش دهد تا بیکدیگر منفرج
 شوند و بعد بر هر طوری زخم از سورا و با معالسه و باد سرد
 و کمرنگی و کحل سبزند خوشگانه بده خوب بکنند از محرمات که
 باب روغن کندر و سوجان است سندر و سوجان روغن نیز
 صرط سندر و سوجان را که بپزد و بعد بر جوی لکری سر در ریزد نیز بر
 از بالای او ریزد و بجوشاند قدری کمی نفت سفید ریزد در وقت
 جوش کردن محکم جوش بدهد هرگاه غلیظ باشد قدری نفت سفید ریزد

ایک باب بروغن میخک و چنانست میخک را حکم کو سیرا کاغذ را

سیردهان اسکیان کزاشده به سوزنا سولخ سولخ کند

سربالای آن کا عقد زخمی دست مار و یا شتی دیگر تر کند سربالای

آن اندازد سر نه منقر و یا صر فادگر آتش کز آتش بهر

آن شیء کفره هر قوت آن شیء خست و سست باید ترک کند تا باب

تا تمام روز غنیمت بخور به استخوان ریخته شود برای در درندگان و

و بعد بن قدری مارده نافع و نافع است با بر روغن

که غز چنان است که غزل لول که کند عاشق چای در میان که غزل

را حذر کند بکاغذ آتش زین مسبو در آن وقت که کاغذ خام کدو

روغن زیتون به تا شوق جمع شود برای در درندگان مالبین نافع و دافع

باب کوکوردفاس کو پیدائیں مخمر پارکند کو کردار سترخان

اینست که در سوره
 سوره که بر سر هر روز
 و بعد از آن است
 آن شش را به نامی
 کافه
 سو و دو که بر سر
 رهنما گفت که زونهای
 رفیق
 فخر قبل بود
 چنگت او سه نازک شد

و در وقت روز جمعه و در وقت روز جمعه

و در وقت روز جمعه

در روز دوشنبه که از دج و یا جگر به دست حکم سازد بقدر هم حفر و غ
 نیتون بر دین کند چیزی بر میان دیک که از آنکه که نصف نیتون
 روغن باشد و دیگر اسیر آتشش که از آنکه که از آنکه که از آنکه که
 ش نهد و بعد آن گوگرد روغن شود به یک هزار و آنکه که از آنکه که
 باب برای علت سودا و جگر است که اینها را ربع را معادوی کرداند و

سنگینه بدین اسب کرداند و جمع در دمای بدین اسب است زعفران و زرد
 نم ۱۲۱

صبری در روز و در چند روز است و لو فای سودی فلیفل
 نم ۱۲۲ نم ۱۲۳ نم ۱۲۴

امروز را بجان بجان گوید که نه پس صبر است در شهر ضرف نهاده پیر از اب
 مملو کند یک شبانه روز بماند و بعد اسیر را نخته و در ضرف مستح
 ممنوع کرد و در هر شب خسته شد فلیفل در وقت شام هر دانه بخورد
 باب برای روشنی و در دیم بسیار خرب و فای سودی که میو نر

ستوفته سلفی و طلا به کند مجسم شد نافع است باب اکتهال
 قرنفیل

جلد ۱۲
جلد ۱۲

فرغندل تنها برای سبلان آب حیم و توفه با صره و ناریکی میمان
که ز با بهم رانند محربسته البته کسب را حکم تحقق و سلا بکند و
بعد آب انار تورش نجسبانه خشکانده کوبیده بر حیم کسند تا فیه و دانه
است باب کباب حکم خرا خوردن برای صرع محربسته و آتش
میدن سم سخته خرا هر روز نم سفال برای مفرغ لغایت محربسته
و باروغن ز بنون ضما د کردن دفعه غفر کندن تا فیه و دانه است باب
بر مایه کوسفند را خوردن بقدر یک زخوفوه را ز ناکند
باب کونست سمانه بقدر چای را پخته آنقدر ز ناکند تا فیه
وج توفه با غسل نخورد بقدر حصه از برای مفرغ صرع سبب محربسته
باب شربت غسل یا آب پیاز جهت بیاز حیم و در مده و حکم و
حرب و نر و ل آب اکتهال حیم کندن محربسته تا فیه و دانه
کند و در در ایشانند باب

انک عود الصب بکردن شروع نهد و محرم ماه از سفید

و ترش اجتناب کند تا صبح است باب سوزن نفس در دینه

بسیار زنجیر سحر سفوف را غده بخورد تا دفع است

دهم دوم

باب جهنم خفقان محرمیت کاه زبان و درم کل از من منقول

یک درم سحر سفید درم سفوف را زرد با تربیت به بخورد اینک گاهی

جزه عمر النفس سرفه بکنند تا دفع است سفوف او با شک و یا عرق او

باب حب سرفه که از کرم باشد نه ستم ام اصل کوسن نم ام صمغ

عرب نم ام مجموع را با یک نم افیون ضم که کوفته و پخته حب

سازد هر حب مثل خود یک حب جمع و یک حب شام بخورد تا دفع است

باب جهنم دفع رتوبات بدن و دفع درد دل و شکم و نرمی مزاج کوپها

مزوج کند حب شام و حب شام بقدر رفعه بخورد تا دفع است کولونجان

پوست هلیله زرد هلیله سیاه از خواص خرنوبه

دهم دوم

قرین کل زنجیل باب کهر با کوه با عمل آموخته خفتان بخورد

ناتجربیت ^{۲۳} باب ^{۲۳} هر که روغن با زردی قمار جوش نهد بنوشد سنگ شانه را بریزد

کف دریا بکشد سنگ شانه را بید و بر کبده و جوز کوفته هر که فاسق دریده باشد بمالد و نماز کنند نافع ^{۲۳} کبک ^{۲۳} قوس باغ را در آب بجوشاند بخته خوب بکشد

اول سبده لغ را با آنکور سرخ کوفته با آن ماس بنهد و به شود روغن تخم تازه ادر

سوختمه هر کس مفعده برون آید با آن آب بنشیند نافع ^{۲۳} تنبیه با کل سرخ

و شکر و بنادر کوفته بپوشاند نافع ^{۲۳} کبک ^{۲۳} جهته بپوشاند ستر با خاک ستر پیا

جوش نهد با نیکه کهنه ^{۲۳} قوس ^{۲۳} سر در دست کرک نراند از دپوش را

ناتجربیت ^{۲۳} سر بر آب کپه بولاق کوفته بنوشد سفاق کند باب هر که را گزوم

بکزد خیار بنهد و در دیش نه هر که را مفعده برون آید با ریحان و بپوشاند در ده اند

جافه ببرد دست نه بر اسوز بپاشد نافع ^{۲۳} کبک ^{۲۳} هر که رخون از مفعده برون

آید مردار سنگ با پوست سفال بجوشد و نفس را در آنجا بکشد و زردی کوفته

از شکم باز دارد و بر اسوز نک کوبد به بنهد و بخورد خام کشته با دانه زردی بپوشد در باره ماسک

باز به چو آن دفع ز زبانت بدن و در پنج سود و منفی بر و با کله کی عمل شده

روغن خردل و سنای مکی ز قیلیل سنا را خسته بده کوبیده و مهر
 حرت ۱۲۰ ۱۲۰

با کله یک عمر مزاج کند تمام صبح بعد از خوردن غذا کسه باب اکثر تشفی
 بر بدن برن آید تخم کزبر و پوست و لا و در با یک کوبیده و دفع نافع است اینک بکار در چند الف
 سبزند خون او را بچینه شود نه سر از و خرمینه با کله هم نافع در دفع است باب اکثر تشفی
 آن خاک که در وقت حقیقت کاری زبانی که بر دهن آهمن حقیقت و یا کونان
 چسبند با کله بکوبد سبزی کزاشته بر آن خاک تخم خیار بکاشند بعد بر آنرا
 بخون آدم آب باری نمایند الا خیار به ج صرا آید و کامل شود و بعد
 تخم آن خیار را برداشته و بهر وقت یا هر موسوم در آن خاک
 بکاشند آید و دست های بر سر او بکشد و بعد یکست همان تخم بزر
 سود خیار او را در هر کسی خالید بخورد از آن عجب بات سبب حیرت
 مهم کوبیده بکفره خاک و بر زیر سر و خرم با کله و بکفره از زیر سر و سر و سر
 تکرر نه نیر و از این تخم را بکشد سر و در بر آرد و عا این و خرم و سر
 سرده یا بهتر باب سیرای

[illegible]

که ساکن شود و اسم آن روز و اسم آن ماه و اسم آن ساعت و اسم مکه
بنویسد و بحساب اربعه کبر حساب کند و بعد چهار چهار طرح کند
اگر یک بی ندرت بسیار صعب تر باشد اگر هم بی ندرت باشد و اگر
سه بی ندرت بسیار فراخ روزی شود و هست هر یک کمتر و بیشتر به
رسیده که بقیه این بی ۴۳ از اوردت ان تعلم ان المرئیه
تموت قبل الزوج او الی و حی تموت قبل الزوجه فاحسب
اسمها علی حروف الجمل ثم اطلع بمآم بجمع من العدد ثلثا فان
بقی واحد او ثلثا دل علی موت زوج قبلها و البقی اثنا دل علی
موت المرئیه بآیه طرف احصاء کتب المربع علی الصلصال و الکتب
الطالب فی تحت ص و اسم مظلور فی تحت د و اطلی علی وجه المظنی

باب در خواندن بخت در سر نوبت خواندن
 و در این اسم را هفت مرتبه بخواند
 و در هر بار او مبارک شود و آهسته آهسته

الْعَلَّ الْمَصْفُوعُ وَضَعُ ظَهْرُ صَلَاحٍ عَلَى النَّارِ وَافْرُغَ بِاسْمِ الْمَطْلُوبِ وَطَالَبُ
 يُحْيُو نَفْسَهُمْ كَتَبَ اللَّهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا نَسِلَ حَبَابًا
 لِلَّهِ وَلَوْ بَرَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا إِلَّا بَرَقَ الْعَلَابُ
 إِنَّ الْقَوْلَ لَآتَى بِهِ جَمْعًا وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 وَنَمَّ

ج ٣	ف ص	ع م ت	ع ا
ا ع ٣	و و و	٣	ف ٧
١ ٩ ١	٢ ٩ ١	و ٢	٥
ا ف ١	ع	٧ و و	٢ ٩ ٩

بسته تیغ بهر اهل الدین روایت شد است که اگر کسی را جن گرفتند بدان
 طلسم را بر بازو بندد در عتشفای باید و اگر زن را دشوار از بد ببرد
 اگر طفل بخوابد بنویسد بر سرش نهاده بدار نشود از همه بابت گشته

۱۱ ۲۶ ۳۳ ۱۱ ۵

۵	۵	۱۲
۵	۵	۵
۵	۱	۵

مسکه

مسکه

باب آیه قال لا عاصیه الیوم من امر الله الا من رحم
 وحال بینهما الموج وکان من المفسدین نوشتن بنام هر کس که
 کمان داشته باشد که او روز دست در میان خبر نکند روزن کند با یکدیگر
 سر بر بکشند آنها را در میان کاسه بر از آب اندازد هر کس که سر بالای آب
 است در آن سخت در محمل انداخته خمر بار این دعا را بخواند انک
 انت علام الغیوب ما قلت لهم شیء انک تعلم السر ولا تخفی

بسر او شئی بکشد تا صبح بماند و بعد روی او را بر دار دهان وقت روغن خالص
 سوه آن تیر بهر که روغن کمره مرخواهد در دهان روغن قدری و از این اجزا بدو رطل
 مس بزنند روغن کزله اعلایا بماند اگر سر آتش میگذارد به ثمر گشت اما روغن اول
 گفته شده با شیر آن در آتش و یا غیر آتش روغن اعلایا بماند باب اگر کف بفر
 لعاب دهنش ترا و با سر او را به کف مخلوط خست بر زبانت برزد و بهر مرغی
 از آن کفم بخورد و به پوست شده پیفتد بمرست ^{۲۱} باب برای پهلوس دار و بز الج

ف قول شکر خالص افنون ^{۲۳} سبند این اجزا ^{۲۲} اگر کوبیده بر شکر لول چهار

رینند و بعد بوی بد مانع هر کس دهند به پوست سوه اگر کسر که بد مانع او نرینند

با خونی بد با سبک کرم ای کرمی سوم اندر آبه انست که فوغل است مو بچغ

را سبغ روغن کندروس ^{۲۴} مو بچغرا به نهار که نوزند بر زولایه سوه

و بعد خارج کند خشک بماند بمان بمان اگر کوبیده مثل آرد و بعد بر روغن کندروس

مخرج کند اهل هفت روز سلا به دهد تا آنکه یک جنه باشند و بعد از آن
 گوگرد قاریست دور — حکم کرده مثل آرد بر نه فنجان چرخ کند و بعد از آن
 فنجان را به همان اجزا به قورنجه جسا بنده و خط بند و حکم شود اگر سر آتش
 نهد فنجان از قورنجه مسافرت نکند و بعد از حکم کردن آن قورنجه را
 بر آتش کبر ده در بالای آتش و آن سرده است تمام جوش بنده و بعد
 آن آتش و در صوف فنجان روغن شود و او را خدش گویند بخار آتش مسخ
 کند سر بالای آن یکی صوف قطره از آن روغن اندازد و طای اعدا کند
 و اگر روغن نهد که داخله سر زنگ زده او را گویند و بعد از سر نمکدن به خردی
 سر بالای او بریزد اگر هر دندان خوب طلا اعدا کند روغن یکی بهر از سر رود
 تا که داخله یکی بند تر شود باب — این گوشت خوک در فصل بنده و
 ستانگشت بریده فلفل بنده یکی رکن سر خور سر در یک کور کور
 ریزد

ریزد بکای گوشت نهد اما یکعلیه از گوشت به گوگرد بکشد و بکشد و بکشد تا کمری
 چینی و بید از بند و بعد از آن نشسته گوشت را بر بالای آن گوشتها نهاده سه روز
 محکم نموده و بعد از آن روز به نیت به نیت است و روز به نیت است و روز به نیت
 بالای غم ریخته و بعد از بوم معلوم خارج کند و سر تا تمام آن گوشت و گوگرد کمری
 شوند و بعد از ده روز هم آن خور را در جای بکشد و در آن کمرها با یکدیگر
 را بخورند و بعد از ده روز آن کمرها را بر نهشته و بکشد و در آن کمرها
 محکم کند و برنج را پخته و بعد بدیم نهاده آن نشسته را در باین سرنج بکشد
 در قدر رحیم و سر عت بجا ند و بعد بکشد را بر و ناکند آن کمرها تا ناروغی شوند
 آنرا از این را با حبه رقیق بکوبند و کمر از آن روغن به متق و آهمن بعد از سرخ کردن
 بزنند و کمر و دندانسته باند تمام طلای کامله اما آن سرنج را بر زبانی ریزد و بخور
 در مهر حلا حله است باب ... برای شرف و اخلاص و دین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

كَفَسَ زَيْتًا وَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَسَ

سَهْدًا وَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَسَ

وَعَلَى مَثَلِ مَنْ حَوَّلَ حَمَلًا مِنْهُ سَوَاءٌ بِكَيْفٍ أَمَّا هَذَا فَهُوَ وَنَامُوسُ رَقِ

دَرْزِ كَفَسَ نَهْدًا بِجَاكَ مَفْعَةٌ دَفِينَةٌ لَسْتُ دَرْحَالِ كَفَسَ مَرْمِزُ

بِرَّ سَارِقٍ يَدْفِنُهُ مَفْعَةٌ وَجَبْرُكَ دَعَاؤُكَ دَرْحَالِ مَفْعَةٌ

جَبْرُكَ مَفْعَةٌ سَارِقُكَ دَعَاؤُكَ دَرْحَالِ مَفْعَةٌ

مَعْلُومٌ عِلْمٌ يَفَا ط م ه ح س ن ح س

ي ن مَنْطَرُكَ بِكَيْفٍ أَمَّا هَذَا فَهُوَ وَنَامُوسُ رَقِ

صَاحِبِ إِتْمَامِهَا بِاتِّبَاعِهَا بِاتِّبَاعِهَا بِاتِّبَاعِهَا بِاتِّبَاعِهَا

یا مَمُورِ صَاحِبِ شَمِیمِها بِاَبِ بُنْیائِ رَسمِ مَمُورِ

مَمُوتِ اسْمَاءِ بَاتِ بِابِ فَالِمْهُ حَضْرَتِ اِمْرُ الْمُؤْمِنِينَ ع

کبیر سورۃ حمد و یکبار سورۃ اخلاص و ۱۰ بار طحطا فمیرسند پس انگشت شهادت را بیک

ازین حروف که از ر و د و ه پیش رو پانزده را به پانزده بار از سه بار در هر

همانگونه و بعد تمام کردن بخند و هر که شود عمل بد استیلا ف ۱۱ و دانش

باب اربع و ی و ز و ح و ج م ی ت ن درو

و میر تقی دی برب سبع زی شایع ای روح

شاہ رخ و بطن من و لب و دریں و رفت

تہذیب کی بابت یہی اعلاٰ امر اہل سیر میں

سب سے دیر سے میں نے دوستی کی تمہاری

باب کائنات حقیقہ مبدیہ زہرہ کا ورا بر و عن کا و قتلہ کند

میکارید و کشای که در باب علاج برقان یعنی اندام انش و چشمش

زرد و زشتی مسغال شیر با غسل بخورد بر قانرا بر دهر برست باک
 برای اولاد با برافزاید فوت جماع رهر آر در فولاد را شسته
 و بعد کوپده به پخته بر پنج بقدر غلغل حب سازد هر صبح شام یکم بخور
 در حجر برست هر که اولاد نباشد برای او مناسب فولاد را با کوکرد سو
 زنده و نه آرد کند باک همچون منقوی البقا با برافزاید قوی جماع

کنزری سپاه عل مصغی کندر سفید آر در فولاد منبت
 ام ام ام ام ام

شنبدر مندی مغیر با ام سویر طیار جوزی بویا منز کنکشت
 ام ام ام ام ام

گلکز کنز را از رنده کنز را بنده عل را شربت کندر جمده اجز را کوپده
 با هم منزوج کند در جوف دیک تر با در رشتش نهاده خوب جو

شده و بعد بر دانه در زرفی ملا حیده نهاده صبح شام بخورد
 بکافا لوق چای بزرگ و بخورد این بکبریت باک

باب در کتب جلد اول حیات العلویة فی فضل محلی علیه السلام بار وایات
 معتبر از حضرت صلی علیه السلام مرویست که پیغمبری از پیغمبران برای خدا انگیز
 کرد از ضعف پس و حی رسید با که کوشته را با ما ست به خور که بدینرا می میکنند
 پیغمبری دیگر که بکشد و ضعف و کمی جماع پس خدا امر فرموده او را بخوردن هر روزه
 و پیغمبری دیگر که بتکوان از کمر سر و فرزند آن پس با و وحی رسید که کوشته را با تخم
 مرغ خجور بدید باب برای زردی چشم اگر کسی در روز سه بار داشته باشد این
 زردی با پیچمی برد و سه بار سه بار کند بهتر است که و کسرخ ریزد و بخورد و بخورد
 تا فتح اگر علاج نه کرده صاحب مرض برضری بول کند و بعد قدری زرد
 بنزد صاف شود بدین صاحب مرض خجور و تا فتح از تجربه است
 باب برای قوی بدن و دفع رنوبت و سبکی بدن و دفع تب و سوز
 و صف ممل از آب گوشت، باهم مزوج کند و قدری قبل از غسل با کبریا
 حب کند هر چه شام یکبار در روزه بخورد از عطران ربع کوزه

جوهر فولاد جوهر آمان ^{استر قلع بصر جوهر آمان} ^{فایز} ^{غنی} ^{آمین}
 ۱۴۲۲ ل ^{الکند}

چنی باب کرم سلا به کند تا خرم شود و بعد از آن مخلوط کوه حیات در
 باب برای مرض صرع و غشوه باید کشند و بشد بهاری را کشند
 چنانق اورا بردارد و بعد تمام اعفای اورا بمسکند تا حاشی
 آن خاکستر را جمع کند هر دم صبا مرض بر میزند هر چه دفعه
 چنانق مکرر را بر آب که بهر صبا مرض ریزند تا نماند

این برای صرع کرده سیه را کشند شکم را بردن کند پاک شود
 بوخته به صبر و به بند بخورد تا فایز این که سر خار بوشند
 به قلع خون نکرده بپزند بزرنگه و چیزی که گرفته بپزند و بپزند

این برای صرع غود الثلب بپزند و بپزند و بپزند

فصل در بیان عوارض و احوال

باب اگر کسی شنبی و یا قبی را نیت با نیت طول بکشد حکم در عیاج او عابر
 بعد بکشد یا نه اولی نم یابد و یا بکشد و یا نیت بکشد و یا نیت بکشد
 کا و سرخ تازه مع غسل بخورد هر محرم از موه است نه بکشد
 باب برای دفع شنبه ۲۴ م روزه زیتون بخورد تا در روز
 بعد از خوردن بجز م رفته پشت خود را به قشر یا به آب بزد و
 یا قشر را داخل شود بول کند عجب است باب اگر کسی شنبه
 کبوتر را زن بر خوش قنایه بکشد عجب است باب اگر کسی در خانه
 بکشد بر بالای او خاک بریزند تا منحنی شود هر قدر در آن خانه
 است موی در آن خانه نباشد اگر سردری عالم دفن کند کار
 بار او به نشتل افتد هر قدر که در همان در رفتی نیت است باب
 برای مفاصل اول چهار عدد زانو بر اطراف متعدد بکشد و بعد
 بر حای دهن زانو قوی چوب بکشد و بر بالای او نیت

و بعد

و بعد از آن سبز را بکمر کاه و در پخته بر دهن منقار بکمر زنند قدری

بماند و بعد و زغنه را سوخته در میان روغن کاه و دهر در صحن

ت ف که با خود دارد عا قبله نشانی الکلی را بر کمر بکشد بشراب
۱۴۴۰ فیروزه در ز بهن کوه دال بکشد الکلی را بر همان جا بکشد و در زیر بالای

او نشاند تا سبز را بکشد و پاره های سبز سوخته بر کمر خور

در هر روز نیم سفال دهند و صبح و عصر دالشته بخورند و

این باب برای سببی خاها تازه و پاکیزه بود باید باز تقطیر روغن

پنجم دفعه بکلی راجع و کیراتام در هر دفعه پست چهار قطره بدهد

شوق چای رسد بخورد و زیر بالای او یک انگلیس چای سبز بخورد

و بعد هر روز چهار قطره بخورد و الی چهار روز از سر

شبات بهر یک کند آن به تعالی از هر دهن بکشد و بخورد

بباید که طفل و بزرگ بجای خواب کلاه کند تاخ سوخته و بزرگ

نرم گویده با عسل مزوج که بخورد نافع است البفا مری

سوزنک حبس خنده بخورد و صمغ عربی حدیث ۱۲۱

مسئله کبابه ۱۲۰
نعم بزرگمیر ۱۲۲
جای ریشه مرغ ۱۲۱

دانوسر اخجور و عریست باب برای سودا و مغال
که زخم سودا آب زرد را با کدو ۱۲۳ بدهد به نه هر کوزه یک
ربر و دود و روغن جیره از آفت کدو ۱۲۴ نافع و مجرب از زخم

بباید که سدر را گویده به نه هر سفیده بپزند و بزرگ

هر نوع مرهم و بازخم سودا فوری ببالد خوب کند ۱۲۵ باب
و سدر بونجه و سپاه را گویده به نه هر است ۱۲۶ باب

باب برای سوخته اول چیزی نکر است حسار را به سر که معلوم
 کرده بباله نافع است اگر زخم شود قدری روغن که حکم بکشد این
 همزوج کند بباله نافع است باب رشیده افق را که کویده بنهر

سر که ریزد به پیش آفتاب گرم کراسته الی چهار روز هر
 وقت خوشتر کند باید سر که ریزد عدد معلوم تمام شود اگر دندان
 را گرم خود را در رکند قدری از این دارو به روغن آن زنند
 به آن نافع است باب برای درد پشت سر که و سر و

روغن دانه هر یکند ری کویده به هم همزوج کند بباله نافع است
 باب علق بفرسی ز الو کویده اگر علق را بموی رو باه در کند

هر چه در آنجا باشد از برف و بوض حمل حلال و ستوندا که علف را در
 شبته کنند خدشود بپای بند و مویر از عفتوی ببر کنند از آن
 بمالند طلا به کنند باج موی از آن جا بیرون نباید بآب برای بول کردن
 بجامه خواب تنم نمیرهند بر سر انسان ریزد بر بالای او قدری آب
 گرم ریزد و بفرستد و بعد گوید به بر ببت عدد قدر حوز بزرگ
 بیشتر که زردالو و مهر مثقال یکبار با هم منزعج که بخورد
 نافع و آرمده است که باب حبه مندر شیر لعن کاور و دغن زین
 دغن کویان شند در هر یکی قدری کاور گوید به آتش افشرد
 دغن مار با هم منزعج که بالای آتش نهد تا جوش آید و
 بعد از قوام بمفاصرو و یا سورا طلا به کند نافع و مجرب
 باب برای

باب سترای بخار است و رنوبات سودا و آب و مفاصل و با که هر عمل بکوننم

سنا ۲۴۰ شربت ۲۰۰ اکثر صفه‌ها ۲۴۰ زنجبیل ۲۰۰ لاک پوست زنجبیل را بکار دارد

بکار در میان روغن بجوشند و بعد مثل آرد گویده به هم دیگر ممزوج کنند بگوید

عسل را بنزد آتش بکشد و در کد اخسته شود و بجوشی نباید موم و را بر دارد
اجزاء را به عسل ممزوج کند هر روز صبح ناشتا ببقدری که گمان بخورد نماند

باب سترای سودا و مفاصل هر روز باید نافع است پوست سفید کند

بعتر پوست ریش های کوچک که کبر پوست با که سپاه شود به کار در بر

رادر و بعد پوست سفید او را کهنه دندنی ریش به کبر بعتر کرد

دندنی ریش حنفی به هم بر یک کند آندری آب ریزد بگوید

و بعد دیگر بر زبانت بکنند و بر سر دیک حشری نهاده تا سر دسره آن اجزای را
 بمشرد و بعد آن مشرد را بر دیک کند آن قدر حوش نماند بقوام آید اگر دره
 منفال باشد یک سفال فیلیل و یکد انگ محک و قدری نبات سبزها را آن
 آب به یخته بجوش بده محکم بقوام آید و بعد در شب کف در روز سه دفعه
 بخورد هر دفعه یک انگشت که هر نوع سودا و سفاه و اسهال و آب بدن باشد
 نافع است با سبب تلخ را یکش بد و در دیش اسود و مد و مکن ^{عظیقه} ریا
 بود مسکه و فرقیل و زنجبیل و فیلیل و دار فیلیل و جوز بوی و ^{سهم} سموم
 از هر یک هم درم گویند و در حبلا بپوشند شربتی بکمتهال از او نافع
 باب اگر سر در بدن زخم داشته باشد از سودا و یا سفاه هر قدری مدغم
 جوه ظمان کند رفع شود با یک سر بول به اخیار از فستق و در کند روی

و شکر از هر یک هر درم له روز ناست بخور و بعد هر الکاحن جای خولنی
 بخورد دفع دفعه است با آب گریه سنگان شیرکاو را با کمی تسخیر ندری
 خولونی رنجده بخورد قوی می باشد دهد قوی می کند و بر آنزال کند
 باب جهت درم بستن زنان و زیاده شدن شیرستان زنان با قلا و بک
 نیم هر روج باب با روج و آب پلچان لسته ضما د کند نافع است
 ابی ضما د کند آرد با قلا با سکنجبین بر بستن جهت درم در
 آن محرم است اگر جهت بسته شدن شیر باشد در بستن علاقه است و
 انتفاخ و صلابت و درم و وجع آن بستن خرفه را با سرکه و کلا آب
 نر کند و بر آن نهاده نافع شود که علاقه حرارت آن عظیم باشد آرد
 با قلا با جو و ماش با آب کشیده و آب خرفه و سفیده تخم مرغ طلا کند
 نافع است

بک برای قطع اسهال هر نوع باشد از وای زرد و آبی و کوبیده نیم
 مروج کوه به خانه ناخته که و حبس خسته بخورد نافع است ایف
 برای دفع اسهال خون نافع و دفع است این حجر را حبس کند بقدر خود
 هر پنج عدد یا سه عدد بقدر حوصله و غرض از آنست که بخورد و در سردی
 اعتراض کند تخم مورد کبیرای پندی مقل ازرق کبیرای غسل کوبیده
 باب مجبانه و مقل ازرق باب حسب بنده هر م را فرغ بنده و تخم
 مورد را نیکو صلا به که از زرق و یا به دست نارس دهد تا بهام
 مروج شود و بعد بخورد از محرمات کس به استیفاء و اسهال
 هفت عدد کرد که نرسد بریان کبیرای هفت عدد تخم مرغ بریان کبیرای
 رد نافع و دفع است بک این برای دفع اسهال مغز یا ۳ عدد

این برای قطع اسهال هر نوع کبیرای پندی مقل ازرق کبیرای غسل کوبیده
 باب مجبانه و مقل ازرق باب حسب بنده هر م را فرغ بنده و تخم
 مورد را نیکو صلا به که از زرق و یا به دست نارس دهد تا بهام
 مروج شود و بعد بخورد از محرمات کس به استیفاء و اسهال

[illegible]

اینرا بر داشته بخمر علا میده بگردان و آنرا و پانزده دفعه دلبه بر
 شکم کنند و شجر فرایردن که قدری به آتش اندازد و اگر هم در ندره
 که اخته شده کیهان و اگر که اخته نشده آنرا کوبیده هر روز قدری کم بجای
 ریزد و بخورد در امر محبت بسیار نافع است و اگر نمری بماندی معطر
 نشده باید با فلای سیاه را آرد و کند به همان آرد خمر کند و لکند و را به
 خمر گرفته دفعه بعد فو به جلدی بداند و آنرا و پانزده دفعه بجای
 خاست دارد از محراب است بایک برای او کرمه بید و
 غسل در میان هر کتف به مالده قدر کند و بسیار به بالای آن بمالد
 و قدری آب بر شمس فیدر بالای او بچسباند نافع و نافع است
 بایک عند غفر سر الزور کوبیده اگر علقه را بمسوی روی ماه دور
 کند

و داند که هر چه در آنجا باشد از بقی و لعب و خرج جمله بپاک و شوند

باب برای محکم هر نوع حرمانش باید بسیار نافع و دافع است

شازنده موسم فصیح هوه جوه انتر زود و اجزای بر

بهر روغ که حکم جوش نه بگوام آید بر زمین که بر دارد

وقت سرد شدن انتر و ترار بر در بالبر لهند تا خرم شوند

و بعد استعمال کند نافع و آرمود است باب مسخر بر خرا بازیت

بر سر کل نهند موی را در از کند اگر کزین او را فشرده بر سر

بر سر ند خون را قطع کند و دوی دندان بوسیده است و کمر

عصاره او را بپاشند در یک مشت نه در سزد با سبب اگر دم

اسبک در بر زانوی زند که بچه بر سر او سرده باشد در حال از او

کتاب طبیبی جامع

۷۱

جدا شود و اگر سر کهنه او را در زیر دامن زن دیشوار
زایده دود کتد زود بر آید بپس جعل جوان بسیار است
در میان سر کهنه متولد شود را بحیه نخوش دارد اگر او را باریک
بجوش نند بر هوا بر طلا به کتد زایده شود اگر آنرا بدو نم کمرده و
ز نوبته او را با مبل جبهه سر چشم کشند ز ممد را زایده کند چنانکه بعد
ساعت شش آن مانند مورچه با خموشی حرکت کند و در چشم کشند مو
ی زبانه از چشم بیرون دود کتد او را به پیر نند بر میان کتد صاحب مفصل و
نقرس در میان مرق اولش بند نافع بود و جمع رطوبت بدنه از آتشی
بیرون آورد اگر زنده اخون از رحم او باز نهند چیزی از موی او احتمال
نماید خون قطع شود با سبب ای زخم که در سر به هر که کچل گویند پوست
درخت بچند و جور آب لوان اینها را بخورند و قدر ز زایده

اگر او را سر بماند که در دروغن در کوکبی در پیر نند که از پیر نند

و ننگ کبده

و سکنه که جزو کم بر سر روغن بریزند بر سر آتش بجوش نهند و بعد
 پاک بر آتش نه ببالند تا فتح و از موهبت باب سیرای شاد بر زبیل
 مرغ را سوخته بر روغن دنبه ببالند تا فتح گشت و گوگرد فاسر گویده؛
 روغن دنبه ببالند تا فتح گشت ایضا سیرای قبار بر باران را موزاند و کل آنرا
 و بر زور بدی همه را بجان بجان گویده و بر زور دیر اندر ده اجزا بر آب
 آن ریزند ببالند تا فتح و تا فتح باب سیرای خانه زبیل روغن بزم
 روغن کل آب کاسنی و یک شیره امرا مروج کرده بر سرب آن قدر ببالند
 غلیظ شود ببالند تا فتح گشت باب سیرای قبار صابون آب نندیده را بر
 نهر نغستند بجوش نهند و بعد ببالند تا فتح گشت و با سبب در رگلو و از
 برای جراثیم که در رگلو بهم رسد کل آنرا گویده با سبب نندیده و
 را بدید و خوش که شیر تنباشر و بویست هلیله زرد را بهر یک یکقال

نرم است بند و بعد بر کوبیده باشند نافع و مجرب است باب برای کوبیدن
 و برای بخار است اگر چشمهای کسی در رگند و آب بریزد و تر اندود
 شود و یا سرد روی و یا با هر چه که در این احزاب را بر سر کشند
 از زوای غریزه کوفته و با کاه و حنا بر کجوز و پوسته
 اجز را بر آب آن بر کما رهنه سر کشند آنجا بر کما را بر با
 لای آن اندازد و خشک شود نافع و دفع است باب هر که مرد
 سنگ را با موه در دو صندل بکوبد و زیر بغل را بویید هرگز بغل دور
 نکند هر که روغن در جامه ریزد آب فندک بختشور و پاک شود هر که
 غنم را زنگور را بجوشاند و آبش را بخورد در سر فندک دفع کند و از زنگ
 بدودند آنرا خوب کنند برای خافان تباسیر و کوبلک با هم گچ نموده بگو
 رد به سوه از جهته خفایان مجرب گشت کاه و زبانه هم درم کل از زنگ درم

شکر سفید درم سفوفی خسته با شیرین بخورد این شکوه بار

کرمیدہ باعل آیتہ خفقاں بخور دہ ہو یک قاسم عمر تقویٰ

سرفه کهنه ناخفته است چو سرفه که از گرمی باشد نشسته نیمه ال اصل

سورتن نمم ال صمغ عربی نمم آل مجموع ال بیکم ال انبوتان ضم کرده کوفه

و بختی حبت سازند هر حبت نقد رن خود کند حبت حج یکی شام خورد

باب دوازدهم در معرفت احوال و خصلت و نام و صورت بعضی از ایشان

فان شبين : که از زوال خزنه مقرر زرق رب رپوند نباط اراق

۱۰۰

بعد از تحقیق و سلاطه کمال حضرت نقد رنخو در مقام ثبت یکصد و پنجاه و یکم

نخورد و منقبت کلاه به شرمها هنگام حبس ختن با کل سرخ خند نابینا

وفیرے باکلا بکس زوج کا یہ ازواج بعد از محقق و سلامیہ تبار خاں مختار

نه کمشب و سنا ناهر او بپنج خارج شود آبرار منجمه و بعد استمال کند باب

باب از برای بارهای بدن و مربوط اسیر و سورا مهرنوع عربی و لغوی باشد که عبارت از

عدد از سیف و سلابه حب راخته در منکام حج و تمام یک حبش بخورد

من القدر بخود سازد از محرمات است از وای حزنه ملک و از روق

مقطعه مقرر به ربّ یاروند باب ۲۲ برای کجدمه و در دسر ۲۲

۲۲
حضرت را بعد از کشف و سلامه داشت بخیر و نافع و دفعه کشته
نتیجه کشنده

لبوی خوشدست تخم لبورا اخراج کند نبات با لب معجون مقوی باهرا

نفسیه قوت جماع دهد بدینرا محکم و سلاست کند و قوت بدینرا زیاد کند

کند ریب غسل منفی کند ریب
مذتقال صد متقال ل
آرد فولاد شکست سبب مندی
ل ل ل

مغز تاجرم مونی بر سیاه حوز لبوی مغز سر کعبه کبد یغیر زرده
ال ال ال ال ال ال

من را از زنده کز را بنده عسل را شربت کند جمله اجزا را گوید دریا

عسل با هم مزوج کرده در جوف دیک نراله بر سر انش نهاده و خوب حیث بنده

پس برداشته در جوف زرفی چنر نهاده در وقت صبح شام بقدر یک قاشق بزرگ

چاره خوردن در باریک است بآب سه سه مساوی بمقال است و مجسم گویند

بر نهایی سیاه بریزد و هر استیسه نند کلونیز رند سر سبه را حکم کند به حکم

کوسفند را گویند و قدری آینه کبریز رند سر سبه را حکم مرغ خانه که هر تدرامزوفی

کند بر سر سبه چسباند خنک کرده سبه را به کوزه بکزد و با لایه

به پهلای آب بر کزد از نزد که طرف بهی آتش رند از وقت مغر

یب الی نرین را قبل از نرین و بعد سبه را بر داشته بکشد به در تهای

سینه نو بهر اکو به به یار و الی بغیر با خانه لایه روز بکزد و تمام رغن

سعد و بعد قبل از نرین را یک نرین و آینه کبریز رند سر سبه را حکم مرغ خانه که هر تدرامزوفی

کند بر سر سبه چسباند خنک کرده سبه را به کوزه بکزد و با لایه

بگوئی سردار سرترا در اجزای صافیه محکم کند در بالای
 آتش بگذرد و شدت تمام و دانه زده ساعت رسوندند
 و بعد بر آتش جو ملکه استند آب و صافیه کدر را و ال کز است
 بر لب آتش ملکه کم آن آتش و قیده و استر به همان روغن
 حنظل بگذارد و دفعه با حبه دفعه و بعد اولی سیه و یا سحر را
 کامل سرخ کند قدری از آن اجزا بریزد اگر خورد و ده باره
 کند و دفعه با حبه دفعه از حبه نبی و زنگنه است با لکه بریزد
 کرد و در بنداره همه می را طلاء صاف کند فخر بابیب برای دفعه
 اسهال به نوعی باشد که علاج پذیر نباشد باید پوست سبز دخت
 بیدار گرفته نه استکان آب ریخته بجوشاند بخورد و دفعه
 و جگر و آرمه کس

علی ایمن من مدام با حفظ باب جو کشت جستم که مهر برآورد
 جو ریزند برشته کند سرشته را خم کند به خوشتر الهم و جگر و آتش و سوز و زنج
 و سفید غم مرغ بعد از خشک شدن می ریزد کورایه بکند ریزند برآورد
 بهای این ریزند از هر طرف او آتش بکند بعد از روانه در دست
 میوزانند و بعد تبه را نکشت آنکه بر کلو تبه است در دست نقره خالی است
 آنچه در نهت تبه است آنرا به درغ کوک در دریا را نازم که ایم سلا به رانند
 تا اگر بر آتش اندازند بعد از آنکه در آتش بر آید که بر آید

به لائقه روغن باده که در نفق طلا و به لایق موسیقی و زردی و زشتی و در سر
 شهر فقیر ریزند اسفل فعر با کل حکمت بغیر خاک آتش بر سر گرفته بخاک
 بر بالای او جاق کزائنه در بالای فعد انبیق که در محکم کند در پس لوله انبیق سینه
 علامه کزائنه او جاق آتش نهند تا آن وقت که آبلق خون شود تبه علامه
 بکند زینا خون تمام بیاورد بعد از هر باره همان خون را بقبول پیوسته و به علامه آتش کند
 و بعد

و بعد جره را در ظرفی به بالا آتش کشیده به همان روش سلاویه و مانند به هر یک قدر که
 باقی بماند بنزد بکمر کرده صحرایه رو بکمر کرده آتش کشیده و بعد به هر چه
 باقی بماند به ساجین صد مستقال پخته و به ساجین را در لوطه نهند و ملا کنند

کذاخته پخته ده مستقال روح به نهر آن اندازد و به نهر
 خالص شود با یک فنجان عسل به نهر مستقال را سبب و خلوص
 قلندر به نهر لوطه و یا غیره که کذاخته چوبه به نهر آن پزند
 بعد از سه دقیقه او را سرد کرده بگوید بتو تنی و کو کمر دق
 نیت در آنهارا بگوید با یکدیگر بمنزله کند و بعد تمام
 را به سینه کشیده را به کل کرد بکسر را در بالای آتش توفه
 تا در دهن قطع شود و بعد از قطع سینه را به پیه میزد و در کند
 بقدر یک و رو به با نهم است بدم سوزانده و بعد سینه را شکسته
 اصبر را گویند و یا زو غن را ز به هر چه نهند و ملا کنند

باب عمل موقوف و غیر موقوف بر چهار مسئل فقهی خالی از داده زر که موقوفه
مثلی کاغذ شود و بعد آن بر تهرانی اندازد جوش پخته آن فقهی مثل نوبه
شود و بعد آب فاقه بر تهرانی آن ریخته آنرا بنفیر علاه پدید ریزد
زمین کمر است تا فقه بر تهرانی خواهد آید آب فاقه آن آب را بنفیر
آن تهرانی نمک آب ریزند بنفیر و بعد از آن بنفیر تمام تر آب را بر دارد
و بعد دیگر بر دارد و قوری آب ریخته باقی بلام کز شده بسیار زرد را
ریزد و پخته بلام جوش ندهد و در آن وقت محلول را بر دارد و در آن
جوشیده منحل شود و بعد بسیار سفید را بر دیگر بکند هم بقداره و فقه
شاید بر زمین کمر را بر تهرانی آن شئی اندازند که از روح خضه باشد
و با خور و روح را و بعد هر شئی که خواهد موقوف کند آن شئی را بمکرم
مال موقوفه پاک شود بر تهرانی آن کمر است و بعد یک ربع و بعد اخراج
کنند هم بلام لند بعد در همان اجدا اندازند ۱۲ سه دفعه اخراج که علم است
شماه ۱۲ یکی موقوف و باقی ماند حشا از حکت معلوم نموده

باب خاصیت

بار خالصت ز نجل مقوی ماضیه و ملین طبع و مفتوح معدّه حکر
 و سهل و ممدک ریح علیّه ماء معدّه و امعاء و محقق رطوبات
 در افق تشنگی بلغم و مقوی معدّه و حکر و قوه حافظه و رطوبات دماغ
 و خلق و دفع سرور و هوا و فالج و کرم معدّه و بارقانات و
 تقطیر بول و اسهال و از فتاد غدا باشد و باز رتبه نیم نهم
 جهته ز یاد کردن مز و با تریک مسهل رطوبات مفاصل و ریه
 و با خول و نجان و بسته جهته تقویت باه از اسرار محرّک است
 و انحال او حریمه غشاده و بیاض و سر و ضامادش جهته تقویه اعصاب
 و کز ز و ریح بواسیر معده و مرطوبی او محرّک و باه سر و ریه و جهته تقویه
 ماه نمه و بنیه و بران و شجیف بنم نور تر است برای زنجیر کز
 زنجیر بر و در کومند جهته تقویت باه و کرده و مثانه و ریه و طعام و معدّه
 برده و نب و بنم و سه اولی نافع و در بول است زنجیر او روز در آب
 بخسانند و خشک کرده بآب و اندک غسل بجوشانند تا نرم شود پس بپزند و بپزند

غسل کف گرفته چندان بریزند که آتش را بوشند و بکند! رند تا سراج بکشد و نفع
 بآید اگر پیران از سر کس و عاقر قریح از هر یک یکدم بگویند و باز هر که
 بپاییزند و برزگر حلاکتند بنوع دیگر اقاوت دهد که بوی صف بپاید
 و بنوع سخت گردد اگر خواهد جماع صحت کند تا بکرات آب بر او بپاشد
 حلاکت نپاید و سوز و دراز چینی و عاقر قریح از هر کدام یکدم نرم
 بماند و با عسوف بپاییزند و بر قیض حلاکت کنند و بعد از بکشد و روح
 بجماع کند چندان لذت یابد از جماع که امکان ندارد و مفعول به پاشد
 گردد بدین وجه و عذر از دست ندهد باب هر که را قیض است گردد
 سیر را بار و غن بریان کند و بخورد باه را قوت و با آتش کند
 سیر را در آتش نهد تا بخت شود باد بوسه بر آتش کند بخور بر هر که کوفته را
 بر آتش نهد تا کف کند و آن کفر با دار فسیل بچشم کشند شکو بر
 ببرد هر که کهنه را بار و غن بریان کند و بخورد خون بوسه
 دفع کند اگر که کوهان شش را با ستخوان مالید و بپاشد و بپاشد

عسل کف گرفته چندان بریزند که آتش را پوشند و بکند! رند تا سراج بکند و نفع
 باب اگر پیر یا زنی که عاقر قرح از هر یک یکدم بگویند و باز هر دو
 بیایزند و بر زکر طلا کنند بنوع دیگر را قوت دهد که بوی صف نماید
 و بنوع سخت گردد اگر خواهد جماع سخت کند تا بکرات آب بر او بنالد
 طافند نیارد و سوسن و دارچین و عاقر قرح از هر کدام یکدم نرم
 بشانند و با عسل صاف بپا بزنند و بر قیض طلا کنند و بعد از بکشد رجم
 بجماع کند چندان لذت یابد از جماع که امکان ندارد و مسعودی بهشتی
 کرد بد چوبی و عسل از دست ندهد باب هر که را قیض است کرد
 سیر را بار و عنبر بریان کند و بخورد باه را قوت و بار را شکند هر که
 سیر را در آتش نهد تا بخت شود با دبو سیر را بشکند بخورد بهر که کوفت را
 به آتش نهد تا کف کند و آن کفر با دار فسیف بچشم کشند شکو را
 ببرد بهر که کهنه را بار و عنبر بریان کند و بخورد ر خون بوسه
 و حاکم کند اگر که کوهان شش را با سنجوان مالید و بهر بهف مالید

اشجار و درختان
فردا سوختن و آتش
نهم مرغ سحر

برق ده سار بر د ب ص ر و ج الحکمة ساری شد و صل خبث الحید و کج
 بلین صغیر با خون کوسمند سرشته استعمال کنند و عوص خون کوشندی
 نهم مرغ سحر در آب اند و در نزد بستر بغایت منجم کنند و در شد و صل
 قدحیت و قرح و انبساط نمک مسحوق با زرد تخم مرغ محکم آنرا بن آیت
 انقار و کبر خاک کوزه کبری با قدر که کوبیده و نمک مسحوق و خاکستر باب غیر کرده
 استعمال کنند نافع است و اگر ملغل شب در جبهه خراب کنند بکشفال تخم کشته بکو
 به و بار و غن سیران کند بطهران بخورد و دیگر بگز نکند بر دره کمر با نمک و سرکه
 از آینه سیر ز بعد از است بخورد و آبیکه در حین سوختن خوب بلوط ظاهر در جهت
 و خفاب اسیر مور کند و بعد از آن با طین فمویله شسته لغایت سه کند
 خفاب کلد و جون او را با خشت الحید به مخلو کرده بعد از آن روزی در آب سرشته
 خفاب بیکوت و طبع بیک و غر بکوز لکان کمرش در شکل مثل مویله است
 مویله سیه کند است اگر کرده بزرگ بر اثر کرده و کو کرد بر آن ریخته
 کباب کند و آب ستر شمع او را بر بهیق طلایه بند در روز زایل کند

نهم مرغ سحر
 در آب اند و در نزد
 بستر بغایت منجم
 کنند و در شد و صل
 قدحیت و قرح و انبساط
 نمک مسحوق با زرد تخم
 مرغ محکم آنرا بن آیت
 انقار و کبر خاک کوزه
 کبری با قدر که کوبیده
 و نمک مسحوق و خاکستر
 باب غیر کرده
 استعمال کنند نافع است
 و اگر ملغل شب در جبهه
 خراب کنند بکشفال تخم
 کشته بکو به و بار و غن
 سیران کند بطهران بخورد
 و دیگر بگز نکند بر دره
 کمر با نمک و سرکه
 از آینه سیر ز بعد از
 است بخورد و آبیکه در
 حین سوختن خوب بلوط
 ظاهر در جهت
 و خفاب اسیر مور کند
 و بعد از آن با طین
 فمویله شسته لغایت
 سه کند
 خفاب کلد و جون او را
 با خشت الحید به مخلو
 کرده بعد از آن روزی
 در آب سرشته
 خفاب بیکوت و طبع
 بیک و غر بکوز لکان
 کمرش در شکل مثل
 مویله است
 مویله سیه کند است
 اگر کرده بزرگ بر اثر
 کرده و کو کرد بر آن
 ریخته
 کباب کند و آب ستر
 شمع او را بر بهیق
 طلایه بند در روز
 زایل کند

نهم مرغ سحر
 بکوبه

کتاب طب معتبره
کتاب طب معتبره
کتاب طب معتبره

۱۰

و از محرمات بمرده اند و شربت حرمی جهت صرع محرم و رفع درد سر
مزمن و ضیق النفس و سرفه و رطوبت و مرخص بارده مانند استسقا و جنون
و نسیان بعد از آب کبر طراکیند که در آب طراکین آب انکور محو
شوند تا بربع برسد و هر روز از پانزده مثقال الا بهال تا سه روز
روز بنوشند الباقی جهت اعاده حمل زنا نیکه در وقتیکه حامله شده باشند
و بعد از آن نشوند سه روز از این شربت بنوشند مختلف در حمل زنا
کنند شربت لغضاع جهت تحریک اشتهای بمرتب مؤثر است که صبر نتواند کرد
و منفی معده از اخلاط سوخته و رافع بلغم و مبهملی است و چون برابر معاجین
بایه بنوشند در سینه اثر بعد از آب لغضاع را فشرده ۲۵ سال غریل
سرخ ۲۵ شب بماند نرم سائیک با نودال خمیر بایه در هر روز مثقال
آب بجوشانند تا نصف رسد پس صاف نموده با شکر مثقال عسل بقوم آور
ند و بعد بخورند باب هر که بخ کبراک هر روز یک کوبند که کوفل کوفند نرم کوبند
بشمال و روغن کنجد و بوزن او آب بجوشانند تا آب تمام گشته و روغن بنصف
رسد پس در آب سرخه غلیظ کنند مویر اسباه و هر که کوبند نرم و بد و محرمات

باب

باب پوست تازه کردگان را با خشت از ویم آهنگ است که هنگام احتیاج از ویر
جه اگر دود و سائید و با سرکه طبع دهند تا بکفته خستینک و هر روز
بهرم زنده خضاب قوی بر دوام است باب یک نخود در زهره کرکری
مطبوع جهت قوه باده بفرست و طلای او را رفع وجع اشتقاق سریع را
شرایک است باب یک جهت رفع ناخوشی بواسطه فصله و هر گویا آب کند تا خمر غم
نقد رانده قبل از حبس زنده هنگام صبح هر دانه بخورد و تا بکفته اند تا

فایده کلی حاصل شود سورنجی ناسله
۵۰ صبر زرد مقل از رنگ بلیه سیاه پوست مالده زرد
۴۰ ۴۰ ۴۰
این نسخه در شب که خرگوش کوفته چون زن بخت بخورد در حال اسهال و صمغ پیچیده
سرکین او را محمول کردن زن در این باب بسیار مؤثر است مع با لب جهت کرم
کهنه در رکوش و طبخنی محراب یک کوبوتر را بار و غن کینه بدون آب نمک طبع نماید
و بوشند در حال سنگ شدن را از خارج نماید و زهره او جهت نزول آب و بیاض
و نشانه جسم رانده است بر جسم کشند و فرز جبهه استخوان او که سوخته باشد جهت
اعاده بیکارت از اسرار است جهت کرمی کهنه و بانارده مصطفی در غن سنج
۲۱۰ ۲

بایکدیگر مزوج جوش بنده تم کرم بکوس چکا بنده نان و آرموده است
 باب اول فصل بیازکت هر کس با خود در از جمع موزن بافت پیش دبره میخورد
 این دبره نکهار را جوش بنده بر خواند پاشند سره را قطع کنند باب سیم برای خوشه
 بول آو سوغند گویند

و جراحی موم سفید خود جوه غن زیتون جواهر که فور از هر کس قدری
 همه را بر شهر و غن سر کور جوش بنده حقه قوس ۲ به بعد باندند و نفع است

باب چهارم از مضریات است اسیر عظیم در دحب ساخته بقدر فوندق
 کوچک ۵ عدد بخورد حبت سلاطین را بیتی درشت مالش دهند بر ده
 سفید او حبه آتوه و بعد از آن یک کف پیک مزوج کرده قدر آب کرم زنند

حبت سلاطین حبت سلاطین ر بوند چنبر هلیله سباه ترتیب
 ۲۳ ۲۴ ۲۵

شور و نمجان سلاطین از راق شکر از نذران باب اگر کسی جراحی
 ۲۳ ۲۴ ۲۵

داشته باشد دهن جراحی است گرفته باشد خا مانند دهن او را بکشت بنده بایه قدری
 قیطران سبز لای او کمر داشته دهن جراحی است کشاره شوه بایه اول از که غده
 کبود بپسند کنند سر او را با موم داغ نمایند بر جراحی است نهاده انقدر که تمام

جرک و آجر اجمت تمام رنجه سه و بعد این محکم را بکوبند و نافع و مجرب
 و آن مویک موم زرده تخم مرغ را از سپاه لخته و قد که بکوبد بپزد
 و باروغن کرچک جوت بنده قوام آید از هر یک قدری باب البقا بر محمل بسیار
 نافع و شایسته است باید آنرا و نر بعد از سرنگیدن ریزند اول شش سفید
 موم حوه جوه آنزروت است و صند در میان روغن کرچک پخته
 باب برای آتاسی چرا اجمت از سردی و بکری کل خمر تو دانه بآرد بهاری
 مع تبرک و لخته بر چرا اجمت بنده محراب است اگر خرن چرا اجمت باز بنشیند
 بلکه باید زن صبره بر بالای خاک و سرخ بول کند بر سر چرا اجمت کوبند و خون
 باز است باب برای شکست و خوردن کفاله آب نه بپزد و کوبد بهر
 آرد قدری زرد تخم مرغ را بر نهد و در پنجه بمالند محکم بپزد با جود و نافع و مجرب
 از باب راز بیانه کوبد با نمک خمر کرده به آتاسی بنده و خوب خورد
 البقا لغنا را با بکور سرخ کوفته آتاسی بنده در به شود برای حراست و نافع
 ماز و ماز در روغن هم درم ماز و کوبد به روغن پخته نافع و مجرب
 رذ نافع و رافع مجرب هر که سرکین خرا سوزانند بالته و گتان دهه زرد

بالذکر کردن و سینه و شکم و پاهای منتهی به جراحی است یا نشدن نافع است
 اگر خون کبودتر را خشک کنند یا نه که بسیار بند به جراحی است یا نشدن نافع است
 آب کهنه را بر آغاس مالذ آغاس نخوید یا نه به پنج گانه را خوب نشدن
 ریزه ریزه کنند بعد بر دیک کنند قدری آب بر بالده آن ریخته و بعد جوش
 بده تا ممتد رفته یک شل بماند و بعد طلق را خارج کنند و میان جوش بده تا تمام
 آید و بعد در وقت صبح شام قدری بخورند از سر به سنگ بسیار مجرب و آرد
 موه نافع و دافع است با سبزه زیتونی و الکره و بنای که سبزه مجرب و آرد
 موه پس با بد قدری بکروا کند بسیار قطع قطعه سبزه بر دیگر ریزه مثل آن
 آب ریخته خوب بچته شود و بعد مثل پیاز عمل کف کوفته را ریخته
 آب بکشد بکرم مزوج کند و بعد صبح شام بقدر قوه بخورد و نافع است و دفع آرد
 باک زهره ماهر را با زهره کبک مزوج کوه بران چشم کشد که هر سینه
 آمده باک خنثی است یا نه به هر کس چک و نباده باک با
 بل در هر سینه قدری فنیخانی سیر تا دیان بخورد یا نه به
 ورد و یا آورد در سینه باک مجرب است یا نه به سینه

باب ~~میکند~~ را کوبیده بر نههر روغن کنجد ریزند جوشانند
بر گوش بچکانند ده ساله کوی را ببرد وافع و آنرا معده
ابن برای دفع کوی کوس تخم ریحان را بر نههر روغن زرد
جوشانند بر کوی چکانند وافع وافع ده ساله کوی را ببرد
باب ~~بر دفع قیح~~ کوار من را کوبیده بر نههر آب کشیده ریخته
نخورد وافع ده ساله کوی را ببرد وافع ده ساله کوی را ببرد
جوشانند در وقت نیم بوجه آن کوی را ببرد وافع ده ساله کوی را ببرد
بر نههر ریخته محکم چته و بعد از بخیل را بر نههر روغن کوبیده جوشانند
نره جودک او نه تم کوبیده با بکده بر عروق کند بخورد وافع وافع
بلغم ~~س~~ باب ~~دهن الثوم~~ در کل مرض بارده مجربست و اعلاؤه
با و با بوسین میگذرد و جهته تعقد عصب در کمر و جهته و بوسین و تقطیر البول
در کمر کمران و نهک رخسار از موده است و چون در زمرستان است و لکنه

منجای پوشش نتواند ثوم مفسر بکمر و فرقیون عاقره ثالث جز و فیلفل
 و در اب ریح جز و بانه و زنا و روغن زیتون بجوشانند ثالث رسد پس صاف
 نموده استعمال کنند نافع است معجون ثوم جهت دفع رطوبات بغایت برودن
 و مرطوبین و کل اسراف بارده مثل فالج و لیسان و سکه و رسته و ضعیف النفس
 و لکت یاده و سرفه رطوبه و فساد آواز و تحلیل ریح و لکد و تقویه معده و
 حکم اسراف مقعد و رحم مکرختن آواز و جهت احتباس حیف و بول و نیکو کردن
 ریح سخت و برانگیختن باه مایه ساین بغایت محرب و طلا کردن روغن او بر بدن
 جهت دفع از بیت میر و شقاق پاشنه و پا و ذراع آثار و بر قنصیه جهت تهیج
 باه بغایت نافع و قویاتش تا چهار سال باقیست و قدرش بیش تا که مشغال و آن
 کرم است در دیریم خشدیم در اول خنده شغال شیر کوبیده با صد پنجه مشغال شیر
 تازه بجوشانند تا شیر جذب کند و با بکر دلد و نیم عسل بقوام آورده و زنجبیل
 و زنیلفل و ارچین کبابه جوز بر یا خولنجان یک زعفران کبود روغن کل سر
 جوشانده روغن او را خواهند قبل از آنکه با عسل بجوشانند با روغن کل جوشانده
 روغن او را گرفته بعد از آن با عسل بجوشانند نافع است در دفع اسهال

باب هر که چغندر را معجون دیگر پخته آب شرافت کرده بر اعصاب انداخته
و بکشد و سیر که به نازنا یا بکند و نه بکند و اگر به سر کل مالند نازنا
باب کز زرا با مویین جوشانیده بخورد و بوالسیر را دفع کند و بر الکلیت
باب هر که خون بول کند یا به تخم کتان را تو را و سداب و حق
کده و روز ناستاب بخورد و خون قلع شود و عرق کده آن سداب
باب هر که سالی اجزای انسان و بقا بید کند روز کندم بقیه را گویند مودینه
گویند تا آن آماسی قدر رقیق شود و بعد نشتر زده هر روز آن را روا
هر بانی جراحی کز سسته هر قدر ریم جراحی آن جراحی دارد و دارد
و اگر جراحی کهنه بعد با لکه افولیده از کاغذ بکشد و زرد سیر آن را
به موم زغ دار کند بر جراحی نازنا تا به قدر ریم جراحی او را آید و
بعد محله که در سالیق این نوشته عم مشی موسم شاز پاه و قدر کوه
در میان روغ کز حبک و یا لیر خسته بر جراحی کز سسته هر
دی خور کند تا فح سیر با سبب دمرای روغن خوب
فکر کند بر دمرای و مالند نازنا کشته از مجرب است

باب برای سهر و قبح و کاندن آواز صفر و بفرار از ماده قلع کند
خاصیت عظیم دارد باید قدر هر قطره و یا نه جوهر محمودیه را به سکه
مثال او ریزند بخورند به عدد بیست و نه غمویه حلقه در سکه گوید در کوه یا بانه
مشق کندی بیان اگر از کثیر او قدر بیست و نه غمویه را به سکه برده و کرم را
به سکه دانه بیست و نه باب به بر سود و سود و در می زن که در کست باید شوق
کند و حرکت شود و یا زخم و یا جراحت به باند آب زرد و یا باند
از این نو نسخه الی نم ماه بخورد تمام سود را قطع کند و خبر است
گوگرد سراقه را سه شرفه است کا و یا گره آه موخته بخورد
ناشتاب هر دفعه یک قاشق تخم کور در آب به سه قاشق است
در سینه بخورند نافه است باب به بر قطع السهل
و اگر کسی سهر و یا غیر آنک بخورد قطع او به بهر وجه ممکن نه شود باید
قدری کوشش به بار آتش سریان کند قدر سواق و قدری
بگو سربای او ریزند بخورند در همان رحمت قطع کنند نافه
و در آن کست الف برای قطع السهل باید قدر قدر کداخته
و بعد بهر

و بعد شربت کند بزودش را تو را به بگوید همان شربت مزه و کوه جو غایب آید
و بعد بخورد همان عسل قطع کند با آب جبهه دفع درد سر و بواسیر و خرم درد

حب ساسانه صبح شام بقدر قوه میزان به صبر نفواری منفذ ازین

ربا ربوند راز بانه تنقشه پوست پله زرد هله سیه
۱۰ ال ۱۳ ال

باب هر که از شکم غنای آید بکدرم تخم ریحان بریان کند بروغ کوه مقصد

بخورد و ناخوابه هر کس تخم سوسن را بپزد و بپزد بخورد و یک ششمار کوه غنای
از مقصد و معده و شکم آید باز بسند و سوزش را دفع کند اینها هر که را

شکر و قدری جگر قوی را بریان کرده ناست بخورد شفا یابد اینها همه

دفع زحیر محرب است فلشمل هر مثقال در نوب دوش بچوبش نیده بخورد

بهت و با که شکم کار نکند و حبس البول شود قدری نقطه سبزه کرم کند نور آن

بار حبه که اندازند بر باد است به بادای شکم کارند مهره دفعه طبیعت

کار بکند و بعد از آن بر دارد قدری کوفته با برک و کل صبح بگوید بر در لقه کرم کز جانی

نماد کند شکم را بر بند محرب است، ب

باب برای روشنی جسم و در چشم پرده را بردارد و در مجرای آن
از نخیل حمراء یا سه عدد کوبیده و سلاخی دهند و بعد بکوبند و آبهموار
فشارده بکند و در صاف شود بر شهرت نخیل ریزند در سایه بخشکند
۱۲ هفت بموچنان کنند و در هر یکی خوب خشکانند و بعد سلاخی
دارد بموی دیگر را بریزند این برابرش یا نخی جسم و در چشم کشند
را محکم کوبیده و ری جلای بر شهرت آن را نخته بفت ریزند تا صاف
شود هر صبح شام بر چشم کشند نافع و دفع کسه باب اگر کسی
بپا رقیق کند پوست ~~چشمه~~ جوشانده سه قدری بناط بخور
در دفعه خود محرم از سوزان کسه باب این دفعه اسهال و نفی
زرد کرم با پوست پخته جوشانده صاف کند قدری آب کباب قلع
کرده بخورد و بنوشد قطع کند حرارت و آن موثر است
بجای برادر دفع تب هرگز نباید باید حبس از در مثل قلع هر روز

به عدد میل غایتی ۱۲۱ سه روز شریک فروغی مسطک گفته گفته حرمه فولاد و ۲۰ من

باب سزار قوه بدنه معجون مقوی باه را بنفشه سودا و موی سر را در ۳۲ ل ۳۳ ل ۳۴ ل

سنگ جت هم یک عدد مینا بد از محراب است فایز بن حسن لبا حرمه فولاد و غصص ۳۵ ل

فایز بن حرمه آهمن رب سوز حب سوز و فلفل با ۳۶ ل ۳۷ ل ۳۸ ل

۳۹ ل اگر سوز بود باشد یعنی در طرف شین دانه بعد باشد به اول از قناری بن
چونقر سانه دانه رسپا از آن چونقر با لکه خون آمده باشد هر قدر
بپزد و کثیر است باشد و بعد در ریش در سلا به نموده بپزد با خود

در دهان روز خوب شود از موی سر از محراب است ۴۰ ل

اگر سوز باشد خراب شود به دانه بخار می آید با لکه دهر نوع بود ۴۱ ل

باید بکشد شکر لاک به بکشد کل آب مزوج کدر خشت به بکشد ۴۲ ل

کرم نم کرم آن کل آب را سر بالا ی آن خشت ریزند زن را بنفشه به بالای او
نشسته به سرش چهره کشیده ۴۳ ل یکدست تمامی مرفق و موی سر را

باب بیری با مضمون هر نوع بعد باشد عبارت هندی است بیه

عراق زرده را هم آتش کشته با هر روز در میان جوشکاه دا

رند و بعد از آن یک استکان میل نمایند و در آن استکان بیه برای

قوت باه بعد از آن چند عدد کنگر را ببرد با سر و بدن در میان روغن

ماده کا و قلیه که بعد از آن ادویه پاشید و وقت شام بخورد زرده دفعه جماع

می تواند که الف هر کس تخم زرد کمر اگوید از والد کمر را نیده با غسل بمزد

ح که جریا رخته صبح و شام سه حب بخورد آرام نگیرد اینها برای بیه

قوت باه را زیاد کند پیاپی از خورد کرده سر و روغن قلیه که در

ری ادویه را رخته بخورد زرده دغ را در یکدفعه را می گذارند با

ساز سباز سور سروریش و بعد از آن سور سفید نشود و موی سفید

نماید باید در پیش و کمر بغیر را غرق و پذیر با صندل زرده که گوشت را توت

سونا نند و بعد خشکی بنده محکم بنده نماید و بعد بعد از آن روغن

سنگین ریزند در بالا می آن تمام مثل آن آب بمزد و ج کنند بجو

نند و تا آب رفته باشد و روغن هم نیم رفته باشد و بعد به سر و

ریش

در پیش مالک یک شب و یازدهم همانند و بعد با کلی مشو بنده لغیر
 آن کلی که در قمره یا سر و خود را شست نماید مشو بنده یا نغیر
 با اگر دبی و یا قهای و یا غیر حیاتی آن یا در دو یا
 مزید بکنند و پس از آن که در دکنه باید استخوان سر را بکوبند و
 تن را بچینه سوزانند آن اعراض را که گفته را بمان محدود بماند سر را
 بکشد و بعد از صامت یا ببرد و یا صامت یا بد آن سه قضا
 اگر صحت یافته باشد آتما کس کند باید مشما کزاشته الی سوراخ کردن
 و بعد از قدر در سر و آرد در رانجه خود نافه است یا اگر کسی را
 مله زده باشد علاج معده و جبهه علاج مکرر باشد و یا از آن جمع
 در سینه خونی بوخته مانده یا اگر باید قدر تنبکوی شیراز را
 به تله اثر رانجه بکشد عاقل و بعد از آن به رانجه خون مزمنه
 را نیز در نافه و دافعه است

باب سیما بر سه دفعه بنمک آتش کشته و بعد محمودیه را بار پشته و شش زهر
 خشک نیده حکم سلاویه دهند و فرش لهراف کنند و در توی فنجان بکند و سیما بر نبرد
 بکند محمودیه بر فنجان را نشاند و کل کنند در میان زهر اسب هفت ساعت
 به شمس کز آتش و بعد سیما بر آب بت شود محمودیه حلقه بپوشد اکوید در کوه سار
 باب سیما برای ماکر بدن و بای پای و بر اعراض بعد باشد فیصله کوبیده
 به شهر کل آب جوش نیده بهمان موضع بپاشند و بعد عرف آورده
 خور شود نافه و رافیه است باب سیما بر کوش مفلک
 بجز بر رسیدت باید بکشد مال مملکتی محکم تحق و سلاویه دهند و روغن
 کعبه جوش نیده تا مزاج شوند و بعد الیق باشد بکوش قدر ریزند اما باید
 هفت نافه است باب سیما بر زهر و در و شش و جگر را زبانه
 کوه را حکم تحق سلاویه کند به غسل مزاج رخته جوش نیده بمسلک
 به چشم کشند نافه است و صبر است باب سیما بر زهر و مفلک در هر جا
 بعد باشد فیصله را حکم تحق سلاویه کند به شهر کل آب رخته جوش نیده و دید

بمالند بعد شبی بر کشیده تا غرق آوری و در دفعه چنان کبیر باراد دفع کنند.

باب چهارم سرخسده به اول به نیک آب کمرانسته تا سوزش جراحت دفع شود

و بعد جو سوخته را بمکس تخت سلاب و بند بر جراحت فست نیز خشک اندازد و خوب کند

و اگر نمک است بنزد آنجا سوخته جو را با باده به سوزناخت است و دفع

باب حاصله نو تخم مرغ برار معده البکاره از اسهال است بهر ده اندرون

تخم را در خراج کف فواید کند به دم بچه کبوتر مزوج کند با خود دارد و هر کس

باب برای اکل و صفصل در یخ باشد خا در بند و غیره کف فواید

بعد از سخت سلاب به باشد استخوان کوخته صبر زرد سوخته

بر کوه عناب تا دفع است **باب** بهر کدر التیام بدن به جگر

التیام جریلت کی مثل رسته کی به قوی تا سوزش فم باشد باید شب به را

کمره لری را بطلا بهر در خون اورا فرو کمره رسته بنیر و رافعه طله

بنیر را با آن خون آغشته کند و بعد بهر کمر بندد و بهر سر این کت در کمر

تجربہ بہار

بوسه از پیر بوسه بیکدیگر بمنز و ج کرده حبس از زندش فغانند

سپهر محراب دوازده سوخت خواه بهر دیا خوان و به صورت یوسف باشد
باید به نهصد و شصت کوزه را این حب که از قدر سنگ و کوبه هم من فرج

کنند چو شیر مار زوی کعبه شمشاد کعبه
سزای باد سودا و مفاسد

و حرمت و کونند صورا باید بداند نافع است روغن بابونه قدری ساکن در روغن کاکرد

باب برآوردن اخراشیده بدن و فتنه کوه کور و روغن بادام

کوکر را خور سبب حق و سلامه و سلامت و دفع تمن و وجع غا و غیره

ناشتاد بخود و نافع و دفع است بانی سیرا آمالی محرمان
 موی که بالند خواجه از کردی و یکم می بود باشد بد قدر نفیست

شهر بیلک موش رنج - به آغاسی انبند محمد و آنز موه است

باب برای کشادن جیف لبه زهره کا و را باروغ ناره کا و فیلد کمره

مخبر سرار

بخورد بر در حیف لبه را بکشد به الف تنبا شراب بعد از مزاج که
 بخورد و صفا لبه را بکشد به باب هر که را با در بدن بعد از مزاج که
 بمالد نافع است باب هر که نینو فرساید و آتش را بر خور و لذت
 نرم کند و خوارش اندام را بر طرف کند با علاج در در آب پدید آید که
 کهنه را فور و حلاب بر سر کشیده نافع است الباقی فطران حکم گوید هر که خوا
 هد که او را در در سر بنالد مغز با تمام و کافوری و حلاب بکار آید و
 مغز سرش در دنگه عبرت از سوسه باب سرای قطع خون رعان
 کافوری را با لبه و خنجر به بنر کند خون را ساکن کند با هر کس از پوست
 که کمری بر میان بندد و قلنج را رفع کند نافع و رافع بود باب اکم فنیب که
 را بنام زنه کمره زنه اند آن زن لبه نوحه هر مرد در بان زن جماع نکند و نتوان
 نکند در آدمی که کمر و جنبی خاسته دارد باب اکم زنه خنجر
 بخورد و با کمری بپزند از خواب بیدار نموده تا که سر وی بیاید و بیاید

باب علاج آمار کسی به هر که را بخوابد کند تخم انار را بار و دفع کل بریان کند
 بخالد نافع است اینک ز مهره کاورا بهر خایه بندد در دران بنشیند نافع است
 اینک به آمار خایه و شکر برنج را به نهند آسب بخونه بنی به نند خوب است
 باب الیکر السخون تفر را بکبر با اوله که گذار آن یخیم کنند به روشنی
 که در ایام جوانی به هم چنان شود باب هزار در در سه ماهه
 اسخونان کاورا سوخته محکم و حق سلاویه دیند بهر که و لقونند
 سه طلاویه کند خوب است باب آمار آمار کسی زخم و همون و یا
 بر اعتر آمار کسی کند سر نهد به به قدر سر سر و قدری نشسته
 و قدری سفده نفع سرخ و قدری آرد جو یا یکدگر مزوج
 کند بوفه سه مالند را نفع و نافع است اینک اگر جراحت سر ندا
 به بانه آمار کسی نه بانه قدر در رینه قدر در شش کوفند با هم کوبیده
 هم مزوج رفته بخالد سر در ری رمان زخم را بکشد
 محبر سینه

روغن بنفشه مالیده سر را در نفع آمار خایه نافع است

محرریت ، بر اینست که چنانچه نفوذ قوه / جزو در رتبه بودند

رتبہ روز تہذیب و تمدن کون

باب ۱۴
در غش گوگرد و جفان است گوگرد را در سدا به کوه با صبر پیش میزنند
کنند به تنهی دست تا در کنز را از جوب و با غیر است بپزد و سبزند و این
را کوردال کند ضرفی بکند را در به گوگرد آتش زنند دست ماک را قدر است
این آتش زنند و روغن تنی بر آن ضرف جمع شود سرانجامهای سودا
وی محبر صفت باب ۱۵
جهنم و اسرار و اسرار با خاک کستر و بیدار

جوش نیده بایزید کهنه شرف غنچه پوست کمر سبز اندازد بولسر را شام

کتابت جهت سوخته و آسمانی کده باید روع کلمه غیری را بنام

و کوفه بمالذنه فتحه و از سقف است بر